

ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. Monteverde 3132
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

IV. évf. 37. sz.
2008. ÁPRILIS
(LXXIX. évf. 15.843. sz.)

Csapó Endre (Sydney):

A schengeni övezet: Ismét beléptünk...

Az Európai Parlament november 15-én megszavazta Magyarország és másik nyolc uniós tagállam csatlakozását a schengeni övezet-höz, így december 21-től megszűnt a belső határellenőrzés a magyar-szlovák, a magyar-osztrák és a magyar-szlovén határon.

Az Európai Unió - nagyon helyesen - nem egyszerre jön létre, hanem szoktatásan, és mindamellett, hogy aligha lehetett volna kimaradni belőle, a bővítés által keretébe sorolt államok nem érzik kényszernek szuverenitásuk részleges és fokozatos megszűnését. Pedig olyan jogok feladásáról van szó, amelyek ennek előtte az államnak, mint intézménynek alapvető feltételei, attribútumai voltak, amelyek érvényesüléséért, kivívásáért véres háborúk, közjogi küzdelmek dúltak, mint a felségterület, pénzkibocsátás, törvényhozás, haderő, vámrendszer, légtér, és még sok más jog, mint az állami lét megvalósítója.

„Az európai integráció nem egy önmagában való cél, sokkal inkább állomás a holnap szervezett világa felé vezető úton.” Ez Jean Monnet megfogalmazása, amelyből az egységes világkormányzás vágya illatozik. Monnet, akit az európai egyesülés atyjának tartanak, sokkal több volt, mint Európa jövőjéért ábrándozó intellektuál. A nemzetközi pénzvilág jelentős személyisége volt - francia-angol-amerikai és nem utolsó sorban szovjet kapcsolatrendszerrel -, akinek nagy szerepe volt a háborús szövetségesek győzelméhez szükséges gazdasági együttműködés létrehozásában. 1943. augusztus 5-én tette meg híres kijelentését: „Nem lesz béke Európában, ha államait a nemzeti szuverenitás alapján szervezik újra. Európa országai túl kicsinyek ahhoz, hogy népeik részére garantálják a szükséges prosperitást és társadalmi fejlődést. Az európai államoknak föderációban kell egyesülniük.”

Nem nehéz felismerni, hogy a nemzetközi pénzember oly sokat idézett mondatainak megvolt a szerepe Európa háború utáni történetében. Háborús időkben felgyorsulnak az események, és egy-egy jól elhelyezett elgondolásnak nagyobb esélye van, mint a békés időszakok medrében. Nagy változtatások háborús összemlásokban történnek, ez akár célzott is lehet.

Fogadjuk el válsághelyzetnek a háború végén Európa állapotát. A feltétel nélküli megadás érdekében teljes egészében összerombolt Európában megvolt a krízis állapota a tervezett változtatás feltételeként, amit annak nyugati részén el is lehetett kezdeni, míg keleti része majd csak az átnevelő táborból 45 év után kikerülve kapja meg a „felismerés” lehetőségét.

Sietve hozzátesszük, hogy a XX. század folyamán kialakult világhelyzetben az európai összefogás - függetlenül a győztesek akaratától - parancsoló életszükséglet. Nemcsak Európa világhatalmi szerepe mállott szét, de sorsának meghatározása is külső erővonalak függvénye lett. Ebből a helyzetből kell kiindulni. A kontinentális méretű egységes hatalmak kora jött el. Olyan megoldást kell keresni, ami úgy erősíti a kontinentst, hogy nem ingerli a külső erővonalakat. Azt is hozzátehetjük, hogy - mint minden változásban - ebben is jelen vannak ennek az új helyzetnek a veszélyei. Európa soha nem lesz olyan egységesen irányítható nagyhatalom, mint az Egyesült Államok, vagy mint a válsá-

gaiból kiemelkedő Oroszország. Növekvő energia-igényekkel, elégtelen erőforrások mellett a kontinens kiszolgáltatott helyzetben marad.

Monnet még azt is mondta: „Az emberek elfogadják a változást, ha látják a szükségét, de azt csak akkor ismerik fel, amikor nyakukon a válság.”

Miszlivetz Ferenc [gondolataiból]: „Egy nemrégiben publikált tanulmányában Claus Offe felteszi a kérdést: Mit is jelent Európa - és főként mi a jelentése számunkra? Offe érzékeny pontra tapint rá: a mozgósító érzület, »a felszabadító érzés« hiányára. Az európaiakat nem hatja át az az érzés, állítja, hogy valami újnak és elkerülhetetlennek kell bekövetkeznie: »...az európai integráció központi problémája nem annyira az etnikai, kulturális, nyelvi és gazdasági sokféleség, hanem inkább a felszabadulás vonzerejének teljes hiánya, aminek szolgálatában az egység eléréndő«. Valóban hiányzik az EU közpolgárokól ez a hajtóerő, aminek következtében nem mutatnak elég lelkesedést és politikai akaratot sem a bővítés, sem az újraegyesített »Új Európa« megteremtése irányában. Az európaiak en masse nem élik át, hogy a jelenlegi 15-ös taglétszámot kibővítve a szabadság magasabb fokára jutnának. Offe-nek igaza van, Európa jelenlegi állapotában aligha hordozza »a felszabadulás ígéretét«, azt a mobilizáló erőt, ami nélkül nehezen elképzelhető a bővítés és mélyítés grandiózus feladatának sikeres megvalósítása.”

Legyünk őszinték magunkhoz: Európa forradalmaival és háborúival annyi gyuladló anyagot halmozott fel az utóbbi két évszázadban, hogy valamiféle egymásra utaltságból fakadó, önkéntes, demokratikus, vagyis együttes szándékú, összesség-érdekű szervezéspépítés esélytelen lett volna. (Gondoljunk a kisantant államok viselkedésére 1956-ban!) Jövőjét az új világhatalmi helyzetben természetesen azok a hatalmak vették kézbe, amelyek találkoztak és megállapodtak a vasfüggöny vonalán.

Ettől függetlenül történelmi szükség van az európai egységesülésre. Visszaút nincs, végső alakja még a kialakítás állapotában van. A jelenleg folyó keleti bővítés csak megnehezítette a megoldást amiatt, hogy ennek a tájnak a népei nemzetállami identitásuk felszálló ágában vannak, trianoni és hasonló növekedésük és Herrenvolk státusuk korlátozását látják mások egyenlő esélyében.

Arról van szó, hogy legyen olyan autoritás, amely a helyzet adta kihasználást eltölti. De hogy lehet megállítani például orvosok (és más egyéb képzettségűek) nyugatra áramlását, vagy a keleti ingatlanok felvásárlását? És a sor folytatható. Bennünk, magyarokban is felmerül olyanféle autoritás igénye, ami véget vet a trianoni sérelmek itt-ott mind pimaszabb folytatásának. Hol helyezkedik el ilyen igény a tagállamok szuverenitás-keretében? Továbbra is belügy... Egyelőre, amit megjósoltunk évekkel ezelőtt: Szlovákia bevitt a kollektív büntetést az Unió jogrendjébe.

Ami minket közelebről érint a ma az érdeklődés középpontjában álló uniós események közül: beléptünk a schengeni övezetbe. A napi hír a schengeni övezet. Észtország, Lettország, Litvánia, Lengyelország, Csehország, Szlovákia, Magyarország, Szlovénia és Málta polgárai szabadon

Folyt. a 2. oldalon

Reménység...

Saáry Éva (Lugano):

Budapesti látogatás

Az év sűrű hóeséssel kezdődött - ez hazai tartózkodásom legszebb emléke. Újév délelőttjén gyalog bandukoltam az Orbánhegyi úton. Nagy, puha fehérség és csöndesség. Seholy lélek, csak a Böszörményi út sarkán álló, sokat rágalmasztott turulmadár gubbasztott szomorúan, elnehézült szárnyaival... Aztán kemény hidegek következtek (-10 fok!), majd vízkeresztkor az ólmos eső jégpályává változtatta a várost; autóval sem lehetett kimozdulni. Sajnáltam a koldusokat s az aluljárókban alvókat (november óta hetvenen fagytak meg a több száz hajléktalan közül).

Rokonaim, barátaim nagy szeretettel fogadtak. Nem győztem az ebédeket, vacsorákat, s elhalmoztak ajándékokkal is (ezúttal a rumosmeggy helyett a diós birsalmasajt jött divatba). Az unalomig hirdetett Titanic-kiállításra nem mentem el, viszont megnéztem Koltay Wass Albert 100. születésnapjára készített, „Adjátok vissza a hegyeimet!” című filmjét a gyönyörűen restaurált Uránia moziban. Bevallom, nem tetszett annyira, mint a „Horthy”. Vontatottnak találtam, s egy-két dolog bosszantott. Az 1848-as szabadságharcot „forradalomnak” nevezte s a keleti fronton szerzett kitüntetések (vaskeresztek!) mint szégyellnivalókat mentegette.

Egész véletlenül „beestem” egy másik darabhoz. „Iszka utazása” volt a címe. A történet egy Zsil-völgyi bányászfaluban játszódott - félig magyar, félig román szöveggel. Művészileg tökéletes volt, de rettenetesen nyomasztó. Nyugati ember számára elképzelhetetlen nyomort és elkecseregettséget mutatott be. Akadt volna még sok más látnivaló, de egyrészt nem jutott időm rá, másrészt a korai sötétedésben nem sok kedvem volt mászkálni, mert hát a közbiztonság nem a legfényesebb.

A Moszkva-téren rá is fizettem a naivságomra, amikor az ott árusítóktól valamit vásároltam. Egy cigányasszony, bámulatos ügyességgel, pillanat alatt kicsípte pénztárcámból a beváltásra szánt 100 svájci frankot. Azonnal észrevettem, de nem mertem ribilliót csapni, attól félve, hogy meg is vernek. Seholy fia rendőr! (Háromhetes ott-tartózkodásom alatt egyet sem láttam. Azt mondják, a fiatalok nem választják ezt a szakmát, mert veszélyes és rosszul fizetett. De hát akkor kik támadtak a felvonulóokra a nemzeti ünnepeken? Idegen zsoldosok lettek volna, miként hírelt?)

Tóth Árpád:

ÁPRILIS

Április, április, bolondok hónapja!
Szeretlek én téged, - a föld akkor kapja a langyos csillogó, locsogó esőket, melyeket hallgatni oly jó, s a szív éled...
Április, április, - bolondok hónapja!
Zöld fűvét a csikó ropogva harapja, zsenge reménységnek harmatozó fűvét harapja friss szájjal egész Emberiség.
Nem vagyunk mi azért, nem és nem, bolondok, hajlajatok reánk, derék, új falombok, az legyen a divát, áprilisi fényből, szűrtetek ránk szép szűrt legényes reményből.

Estéimet gyakran otthon töltve, és TV-nem lévén, a rádiók hallgatásával szórakoztam. Az eddig általam sokat dicsért Kosuth-adó (a Petőfi teljesen átalakult) nagy csalódást okozott. A kulturális programok zömét kiirtották. Az érdekes, folytatásos regényrészletek, történelmi eszmecserek, interjúk helyett „A nap hírei”-t iktatták be, amelyből olyan épületes, gyakorlati dolgokat lehetett megtudni, hogy a tűzrendszert miért tiltja bútorok kitételét a gangra, Csirigómacskáson miért szünetel a gázszolgáltatás, a körmendi, gyerekgyilkos fiatalember egészségi állapota kielégítő-e, stb.

Bánatomban addig csavargattam a gombot, amíg a középhullámon rátévedtem a Katolikus Rádióra, s noha nem vagyok bigott vallásos, annál maradtam. Igaz, minden reggel misére ébredtem, de inkább azt hallgattam, mint az állami adók híreiből naponta rázműduló rémségeket. Esténként a most 75 éves Jókai Anna szép novelláit olvasták föl. (Barátaimtól tudtam meg, hogy ennek az adónak haláláig Nagy Gáspár volt a szerkesztője.)

Folyt. a 2. oldalon

A TARTALOMBÓL:

R.I.P. Benedek László! ... 2., 4., 5., 6.o.
Olvasólevelek 2.o.
50 éves emigrációs újság! 2.o.
Benyomások Erdélyből 3.o.
A braziliai Dom Miguel (1. rész) 4.o.
MAGYARORSZÁGI helyzet 5.o.
Koloniális hírek 6.-7.o.
Benedek László emlékére HUF I.
Karnevál Gualaguaychuban .. HUF I.
Takarítás a Cserk.házban ... HUF I.
Magyar népszavazás ... SP I, HUF I.
Szemelvények a HKK-ból ... HUF I.
Adioses a László SP I
15 de Marzo de 1848 SP II
CUMPLEAÑOS de abril SP II
Nos escriben SP III
FONTOS TILTAKOZÁS SP IV

Fájdalommal és megrendüléssel tudjuk, hogy

Benedek László

nagyra becsült és szeretett munkatársunk, magyarországi képviselőnk, férfikora teljében, 47 évesen kegyetlen betegség áldozata lett Budapesten, 2008. március 11-én.

Emlékét hálával őrizzük, és ezúton fejezzük ki együttérzésünket családjának.

Az örök Világosság fényeskedjék neki!

Az ARGENTÍNAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE

Csapó Endre jelenti:

Az ausztráliai Magyar Élet 50 éves!

„A Magyar Élet betöltötte 50. életévét, és mint országos terjesztésű hetilap is betöltötte a 30. évét. Ennek megfelelően a címlapon máris így jelezzük: »L. évfolyam«.

A magyar hetilap 50 évével Ausztrália 237 éves történelméből 21%-ot élt meg idáig. A Magyar Élet létrehozóit 1957-ben az a történelmi vihar sodorta ide, amely leleplezte a 12 évvel korábbi nagyobb vihar igazi szándékát Európa és benne a magyar nemzet sorsát illetően. A nagyobb vihar menekültejei akkor már kialakult magyar közösségekben kerestek árnyékos enyhét a nagy idegenségben, ők nyújtottak segítő kezet a szabadságharcra fémjelzett »újmagyar« honfitársaknak.

Írtunk, szedtünk, szerkesztettünk, csomagoltunk, küldtünk szét valahányezer olvasónknak, megküzdve a nyomdaipar szédületes fejlődésének állomásaival az ólomba öntött betűművelésig az *offset* eljárásról keresztül a számítógépes oldal-szerkesztésig. Kellett hozzá és továbbra is kell kitarítás, megszállottság, energia, találékonyság, szívósság és mindenek felett rengeteg munkában eltöltött számolatlan óra.”

Az AMH őszinte szívvel és csodálattal gratulál patinás lapjárának!

CSAPÓ ENDRE: A SCHENGENI... *folyt. az 1. oldalról*

közlekednek Európa nyugati országai polgáraival, és az Európa Tanács jóváhagyásával december 21-én megszűnt a belső ellenőrzés a szárazföldi és a vízi határokon. A repülőtereken 2008. március 30-án lépnek életbe hasonló szabályok.

Magyarország hét szomszédja közül most három - Ausztria, Szlovénia és Szlovákia - irányában szűnik meg az állandó határellenőrzés. Az Európai Unió keleti határának tizenöt százalékát zentül Magyarország biztosítja. A schengeni rendszer lényege, hogy beutazás szempontjából a térséghez tartozó 24 ország területét egységes eszközökkel kezelik. Külső határain szigorú ellenőrzést tartanak, belül azonban meg sem kell állni az országhatárok átlépésekor, sőt a határ bárhol átléphető, nem csak a határátkelő állomásokon.

Horvátország, Szerbia és Ukrajna Magyarországgal közös határszakaszain viszont megszigorítják az ellenőrzést. A határ átlépése vízummal lehetséges. Az Európai Unió lehetőséget biztosított arra, hogy a schengeni határok két oldalán, legfeljebb 50 kilométeres sávon belül fekvő települések polgárai kishatárforgalmi engedélyt kapjanak. Ezzel vízum nélkül utazhatnak át egymás országába, de ott csak az 50 kilométeres sávon belül tartózkodhatnak. Magyarország és Ukrajna már megkötötte ezt a megállapodást; ha az illetékes szervek áldásukat adják reá, **244 magyarországi és 382 kárpátaljai település lakossága élvezheti a kishatárforgalom előnyeit.** A délvidéki magyarok részére az 50 km-es sáv kevés, ezt nem fogadják el, ragaszkodnak a kettős állampolgárság követeléséhez, amit a szerb állam állítólag nem ellenez.

Az Európai Unió 27 tagországa közül 22 tartozik majd a schengeni övezetbe, közöttük Magyarország is, öt ország - Bulgária, Románia, Ciprus, az Egyesült Királyság és Írország - viszont nem. Beletartozik viszont a nem EU-tag Norvégia és Izland. Így ebben a megindult folyamatban a **Felvidék** visszakerült a történelmi időkben kialakult gazdasági és kulturális egységbe. Remélhetjük, hogy a két nép majd kilencvenéves szembennállásából csak múló tanulság marad.

(Kiemelések tőlünk. Szerk.)

Kedves Zsuzsó!

Valóban nekem is megfordult a fejemben, hogy valami hírt adjunk magunkról néhanapján, márcsak azért is, hogy jobban megismerjenek minket a kolónia tagjai. Noha nem vagyok kimondottan a szavak embere, de lehet, hogy egy nap majd megered a nyelvem. Most csak annyit, hogy az augusztusi Cserkészszálon feltétlenül ott leszünk, mármint főképpen a lányaink! Addig is, szívélyes üdvözlőink

Kozempel Richárd Ricsi, Neuquén

Tisztelt Szerkesztőség!

A Pécsi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kara tisztelettel meghívja minden érdeklődőt 2008. július 27. és augusztus 9. között megrendezésre kerülő nemzetközi nyári egyetemére **Közép-Európa tanulmányok témakörben.** (Részletek a Szerkesztőségben). Bővebb információ: www.cesun-pecs.hu

Arra szeretném megkérni Önöket, hogy továbbítsák a hírt honlapjuk olvasói felé, hisz úgy vélem, sok Magyarország felől érdeklődő külföldi is látogathatja honlapjukat, akiknek az érdeklődésére számot tarthat a nyári egyetem. Emellett természetesen szívesen fogadjuk bármilyen javaslatukat, véleményüket is.

Köszönettel és tisztelettel,

Schnierer Katalin

CESUN Summer University, Program Coord.
University of Pécs Faculty of Filologies,
Hungary

Tisztelt Szerkesztő Asszony!

Rendkívüli örömet szereztek a Buenos Airesben élő rokonom megkeresésével. (Nádházi Janival, Buenos Airesben. Már rendszeresen leveleznek. Szerk.) Szinte hihetetlennek tűnt, hogy valaha egymásra találunk. Olykor még országgon belül vagy a szomszéd országokban is alig találjuk meg az ilyen családi fokon rokonainkat. Nádházi Jánosnak elküldtem a teljes családfánkat 1832-ig bezáróan.

Az Argentínai Magyar Hírlap igen tetszik. Tartalmában, megjelenésében nívós újság. Híven tükrözi azt az erőfeszítést, tevékenységet, eredményt, amelyet a Magyar Klub fenntartása, folyamatos működése érdekében tesznek a különböző időben kivándorolt magyarok. Érzékelteti, miként gondozzák a hazához kapcsolódó gyökereket, szájakat, kultúrát. Segítenek megőrizni a magyar

SAÁRY ÉVA: BUDAPESTI LÁTOGATÁS... *folyt. az 1. oldalról*

Nagyon sok emberrel beszéltem (hivatalokban, múzeumokban, könyvtárakban, magánlakásokban), de egyet sem találtam, aki dicsérte volna a Gyuresány-kormányt. Mindenki katasztrófálisnak ítélte a helyzetet - anyagilag is, erkölcsileg is - és azt mondta, „nem lát semmi reményt”.

Most került nyilvánosságra a legutolsó népszerűségi lista. Az első helyen Sólyom László áll, a második Dávid Ibolya (?), a hatodik Orbán s valahol a sor végén a jelenlegi miniszterelnök. Az is érdekes, hogy egyes politikusok fehér port tartalmazó postai küldeményeket kaptak, amelyekről kiderült, hogy ártalmatlanok, csak a megfélemlítést szolgálják.

Rövid beszámolóim keretében nehéz lenne mindent elmondani. Csupán néhány problémát villantok föl. A Nyugati pályaudvar környékére tervezett, nagyképu kormányzati negyed terveit összeomlottak (a befektetett kb. 600 milliót összegről senki sem tud elszámolni), a 4-es metró munkálatai akadoznak. Mi lesz a feltűrt területekkel? (Már kiállítás is rendeztek Budapesten a „meghiúsult álmokról”. A „rendszerátalakítás” óta szépen szaporodnak). A kultúra sántikál - mindenütt a támogatások megvonását panaszolják, a vidéki múzeumokat megszűnés fenyegeti. A közoktatás nehézségeiről jobb nem beszélni, ami pedig az egészségügyet illeti, a „mentők” és a „betegszállítók” szétválasztása már az év elején óriási zűrzavart okozott. Több kórházat bezártak, ingóságait árverésre bocsátva. (A rádió figyelmeztette is a lakosságot, hogy jobb, ha tart otthon mindenféle gyógyszert és műszert - s *self service*-alapon vegzi el még a vakbél-operációt is.) „Eladó az egész világ” - énekelhetnének Faust Mefisztójával. – „Áll a farsang, áll a bál a pénz körül!” Igazi rablókapitalizmus. Többben kezdik belátni, hogy „Marxnak igaza volt.”

Az Erkel színház lebontásra vár, s úgy hírlik, hogy az új Nemzeti Színház, a Földtani Intézet és más gyönyörű

Az Olvasó írja...

Az AMH postarovata az olvasók fóruma. Az abban foglaltak teljes egészében az író véleményét tükrözik. A szerkesztőség ugyanakkor fenntartja a jogot, hogy a beérkezett leveleket szerkesztve közölje.

beszédet több generáción keresztül az eltérő nyelvi környezetben, kultúrában. Hosszan méltathatnám még az értékeiket. Gratulálok a szerkesztőnek, fenntartóinak. Állandóan a táskámban van. Terjesztem jó hírüket. Mutatom kiterjedt ismeretségi körömmek. Talán előfizetőt is sikerül szereznem.

További eredményeket és erőt kívánok szép és nemes cselekedeteikhez, missziójukhoz. Tisztelettel

Dr. Nádházi Lajos, Veszprém

Kedves Zsuzsó!

Szívőből gratulálok a negyedik évébe lépő újsághoz. Úgy neked, mint hűséges munkatársaidnak köszönöm a tartalmas, kedves és pontos, hónapról-hónapra megújuló anyag összeállítását.

Egy megjegyzésem lenne a magyar és spanyol oldalakkal kapcsolatban. Világos, hogy a lap természete megkívánja a magyar nyelvű oldalak elsőbbőségét, de fáj a szívem, amikor látom, hogy a „spanyol” tábor milyen sok magyarságismertető információtól esik el. Például: a január-februári spanyol részben megtalálja Emődyne Anikó magyar kultúrát és művészetet ismertető cikkét, a magyar történelem egyik sajátosságáról értesülhet Kurucz László tollából, de - milyen kár, hogy nem ismerheti meg Lajtaváryné B. Zsuzsi tüneményes nyelvgyakorlati ötleteit, a Máté Balázsról készült lelkes riportot, Zólyomi Kati Vajdasági képeit vagy a Tilinkók első sikeres fellépésének lényegét! Egytől-egyik a magyarság szeretetére serkentő cikkek!

Biztos vagyok, hogy a kivitelezés nem egyszerű, de milyen jó volna, ha minden számban legalább egy ilyen cikk fordításban is megjelenne, néhány másikkal összefoglaló kísérletében.

Szeretettel,

Gorondiné Meleg Judit

A szerkesztő válasza: Kedves Juditkám! Értékes ötleted kivitelezése nagy akadályokba ütközik. Nemcsak maga a fordítás kérdése, hanem a hely, ill. annak hiánya miatt is. Köszönöm, hogy nemcsak a „fogjuk megvívnyétek”-alapon adsz tanácsokat, hanem magadtól cselekszel, és azonnal átküldted Benedek Zsuzsi a kettősszámban megjelent remek írásának fordítását. Ezt most (kissé átszerkesztve) a SP rész 2. oldalán közlöm, és ebből az Olvasók megállapíthatják, hogy bizony a vegyesházások esetében az elképzelésed kivitelezése milyen hasznos lehet! Talán többen is kapnak rajta - és ilyen téren besegítenek, hiszen az újság nem fordítói iroda, és az ezzel járó pluszmunkát képtelenek lennének ellátni. Várjuk a visszhangot!

Tisztelt Főszerkesztő Asszony!

Érdeklődve várom az újságot. Nagy élmény volt látni - ráadásul alulnézetből - a latin világot (*dr. László 19-napos biciklibravúrjáról az AMH márciusi számában beszámoltunk. Szerk.*). Nem szívesen költöznék el Magyarországról, de ha mégis menni kellene valahova, akkor Dél-Amerikát választanám. Üdvözlettel:

László Ügyvédi Iroda, **dr. László János,** Budapest

Tisztelt Szerkesztőség!

Már sokat hallottam az argentinai magyarokról, de még nem volt szerencsém kapcsolatba lépni senkivel. Kérem segítségét, hogy olyan ott élő magyarokkal kapcsolatot teremthessek, akik szívesen leveleznének egy debreceni 64 éves nyugdíjossal.

Segítségét köszönettel elfogadnám. Amennyiben rossz helyen kopogtattam, elnézését kérem. Tisztelettel:

Zolnai László, Debrecen

zolaci@citromail.hu

Kedves Zsuzsó!

Köszönöm hajlandóságodat, hogy erdélyi útleírásomat közöld. Remélem, hogy az olvasók is meg lesznek elégedve. Az Alaszka-Yukon leírásokról annyi dicséret kaptam, hogy egészen meg voltam lepve. Ebben az esetben nem annyira az utazás érdekességén van a hangsúly, hanem az érzelmi részen, amit Erdély minden magyarnak jelent.

Felhasználom az alkalmat, hogy gratuláljak Neked a negyedik évfordulóhoz, áldozatos munkádhoz és értékes hozzájárulásodhoz a magyar kultúra terjesztése ügyében. Az újság igazán sokoldalú, minden generációhoz szól, a spanyol információ a magyarul nem beszélő személyeknek ad egy bepillantást a kolónia életébe, a bőséges képanyag kitűnően illusztrálja a cikkeket, nem is beszélve, hogy a fotók az interneten szívesen láthatók, ami a nem előfizető olvasóknak még élvezetesebbé teszi az olvasást. Jó volt a Szentendre-Sopron-Olivos képösszeállítás is. Szeretettel

Székács Miklós

Hibajegyzék:

A huncut nyomdaördög újból fölbukkant. Múlt számunkban Zombory István a Tokaji borokról szóló cikkében a helyes szöveg: „A lejtők 60%-át furmint-szőlők fedik. Következik kb. 30%-kal a hárslevelű, a maradék pedig sárga-muskotály és zéta.” (Köszönjük Székács Miklós figyelmességét. Szerk.)

épületek felett ott lebeg az áruba bocsátás Damoklesz kardja. Elherdálták a Máv-Cargót, privatizálni akarják a villamosműveket... a sor végtelen...

Az élet pedig egyre nehezebb. Az árak (még az élelmiszerárak is) rohamosan emelkednek.

*

Ezek után nem csoda, ha a hazaiaknak az országon kívülre csöppent honfitársaikra nincsen sok gondjuk. Az erdélyiek tőlük féltik a megélhetésüket, a nyugatiakra irigykednek. (Vendégként szívesen látják őket, de eszükbe ne jusson hazatelepíteni! Pedig a magyarság fogy, nem ártana egy kis utánpótlás!) Szaporodnak viszont a cigányok, a külföldről érkező, főleg ortodox zsidók (miként a rádió vallási félétről értesültem róla), a kínaiak...

Mégis, miben lehet/ne reménykedni? Egy esetleges kormányváltás sem hozhat gyors javulást, hiszen az utolsó két ciklus hibáit (bűneit!) évtizedekbe kerül helyrehozni - ha egyáltalán...? A környező országok (Románia is!) mindenben megelőznek bennünket. Szlovákiában hamarosan bevezetik az eurót, míg Magyarország számára egyre messzebb tolódik...

*

Szürke az ég. Három hét alatt csak egyszer láttam a napot. Budapest levegője nagyon szennyezett, de ritkán közölnek róla adatokat.

Most, hogy Svájcba utazásom előtt visszagondolok az itt töltött időre, egy régi vers dereng föl bennem, amit 57-ben, a forradalom leverése után olvastam valamelyik hazai folyóiratban. Írójára nem emlékszem, sőt azt sem garantálom, hogy pontosan idézem, de jól tükrözi a hangulatot:

Ki mondja meg, hol van atyánk a Nap?
Mért hagyta cserben e rossz csillagot?
Most már mindnyájan elvesztünk a ködben,
óriás Franklin-expedíció...

Székásy Miklós:

Benyomások Erdélyből (1. rész)

(2007. október). Nagylaknál lépünk át a határt, a minibuszunk utasai rajtam és feleségemen kívül egy kanadai magyar-francia házaspár, egy argentin házaspár, a sofőr és az idegenvezető. Rögtön feltűnik, hogy az út keskenyebb és rosszabb állapotú, mint a magyar oldalon, a vezetők felelőtlenebbek és az útmenti földek elhanyagoltabbak. Első célpontunk **Arad**, megállunk a vasútállomás melletti téren, pénzváltásra és körülnézésre. A tér piszkos, teli szeméttel; hamarosan gyanús külsejű cigányok vesznek körül - inkább visszazállunk a járművünkbe, hogy megnézzük Arad részünkre legfontosabb emlékművét, a 13 vértanú emlékére készült Szabadság szobrot, Zala György

Arad: Szabadság-szobor a 13 kivégzett tábornok domborművével

művét, amelyet 1890-ben a még ma is nagyon szép, *art nouveau* stílusú palotával körülvett főtéren helyeztek el. A román kormány száműzte a szobrot 1925-ben, és csak a magyar Igazságügyi Minisztérium nyomására állították fel újra 2004-ben a külvárosi, csúnya Tűzoltók terén, azzal a feltétellel, hogy a tér másik oldalára egy óriási román győzedelmi diadalív kerül. A magyar szobor tele volt az október 6-án tett koszorúkkal, nemzeti színű szalagokkal és virágokkal. A román diadalív alatt nem találtunk semmilyen megemlékezést.

Pár percre megálltunk **Marosillyén** Erdély legnagyobb fejedelmének, Bethlen Gábornak szülőházát meglátogatni. Egyelőre még alig került ki a romállapotából, de a dévai ferencesek ezen a történelmi helyen tervezik egy múzeum és kávéház nyitását, hogy méltóbban lehessen a látogatókat fogadni.

Eppen **Déva** első napunk végpontja, ahol az utunk **Böjte Csaba** ferences szerzetes szeretetotthonába vezet. Az általa létrehozott gyermekmentő szervezet célja az Erdélyben embertelen körülmények között, sokszor az éhhalál szélén tengődő gyermekek felkarolása. Az áldozatos munkának köszönhetően mára már kb. 1000 gyermek nevelkedik az intézmény valamely otthonában, a mérhetetlen nyomor jelentette kilátástalanságtól megmenekülve. Sajnos az alapító az USA-ban tartózkodik egy pénzügyűjtő úton, de az igazgató körülvézet bennünket a szép hálószobákban és az étteremben. Meggyőződünk, hogy nemcsak ételt, otthont és ruhát biztosítanak a nagyon megelégedetnek látszó gyerekeknek, hanem magas színvonalú magyar tanítást is. Egy csodás élmény volt az otthont meglátogatni.

Esteledett, és a dévai vár kivilágított falaihoz szoltam, felhíva Kőműves Kelemen feleségének a szellemét, de a ballada nem vált valóvá: a falakba kevert asszony nem válaszolt. De megláthattuk Dávid Ferenc, az unitárius vallás alapítójának a börtöncelláját, akit Báthory István fejedelem ítélte el, ott is halt meg 5 hónapos szenvedés után 1579-ben.

Másnap **Vajdahunyad** vára volt kora reggeli célpontunk. A környéken csupa elhagyott vasipar látható, épületromok, rozsdás csillák, elkorhadt berendezések, kerék nélküli teherautók, minden vörös

Vajdahunyad vára

vasércporral borítva. Ilyen volt a vár is pár évvel ez előtt, de szerencsére eléggé kitisztították és most látogatható állapotban van. A Hunyadi család gótikus vára valóban impozáns, nagyon szép a kápolna, Szilágyi Erzsébet terme és az általa építtetett várkertre néző *loggia*, a középkori fegyverek és kinzó eszközök termei. Persze a törökverő vezér mint *Iancu Hunedoara* szerepel, és Mátyás fia is román névvel van megemlítve, a várat 200 évvel később átalakító Bethlen Gábor pedig mint Erdély vajdája... Ebből a történelmet nem ismerő személy aligha derítené ki, hogy Erdély magyar fejedelemség volt!

Innen a fejedelemség hajdani fővárosába, **Gyulafehérvárra** utaztunk. Fájdalmas a magyarságnak, hogy itt kiáltotta ki a román közgyűlés 1918. december 1-jén Erdély Romániához való csatolását. Akkor még a magyar lakosok többségben voltak, ma a város 94%-a román. A vastag védőfalakkal körülvett központban fekszik a gótikus Szent Mihály katedrális, ahol Hunyadi János sírja látható (a holtteste nélkül), és ahol Erdély leghíresebb politikusa, Fráter György van eltemetve. Szent Erzsébet, Szent Margit és Szent Gellért gyönyörű barokk szobrai díszítik a templomot. Pont szemben épített az ortodox egyház 1922-ben egy óriási katedrális, amely mellett a falak mögé szorított magyar katolikus templom eltörpül. Itt koronázták meg Ferdinánd román királyt és feleségét, Marie-t 1924-ben.

A közelfekvő **Magyarigenben** láttuk a XVIII. századbéli Bod Péter (református lelkész, teológus, keleti nyelvek ismerője, egyházjogtudós és az első magyar írói lexikon szerzője) templomát és sírját. Innen mentünk **Nagyenyedre**, az 1622-es májusi kolozsvári országgyűlés határozata alapján egy már létező református iskolából akadémiai rangra emelt a nagyhírű Bethlen Kollégium székhelyére, ahol sok, egész Erdélyből beiratkozott diákkal elbeszélgettünk. A falitábla megörökítette a Kollégium leghíresebb diákjainak nevét, köztük Bethlen Gábor, Apafi Mihály, Kőrösi Csoma Sándor, Bolyai Farkas, Apáczai Csere János, Bod Péter, Deák Ferenc. Nagyenyed a bortermő vidék központja. Az egyik magyar borpincében meghívtak egy kóstolóra; éppen szüret utáni idő lévén, láttuk a kézi préselési és fahordókban erjesztési folyamatokat, és megkóstoltunk négy különböző ideit elég jó fehérbort.

Nagyenyed: borpince prés

A következő napon **Szászföldre** utazunk. Annak ellenére, hogy alig marad már németajkú lakos, mert Ceaușescu „eladta” a szászokat Nyugat-Németországnak és helyükre románokat telepített be, a kis falvak mégis sokkal rendezettebbek, a házak szépek és tiszták, az utak jobbák. A vidék (és egész Erdély) gyöngye **Nagyszében** (1920: 51% szász lakos, 2007: 96% román), 2007-ben Európa kulturális fővárosa, egyidejűleg nemzetközi repülőtérrel, egyenes repülőjáratokkal Münchenből. A várost

A szerző, felesége Lisivel a nagyszébeni főtéren

három koncentrikus védőfal veszi körül, a központban van a gyönyörű főtér, a rokokó stílusú Brukenthal palotával és a XVI. századbéli várostoronnyal. Egy magyar vezető mutatja meg a gótikus evangélikus templomot, amelyet 1270 (IV. Béla) és 1370 (Nagy Lajos) között építettek, de sehol sincs

említés, hogy ez valaha is magyar királyság volt. Vezetőnk szerint a tömegesen érkező és történelmet nem ismerő német turisták azt a benyomást kapják, hogy ez egy középkori német központ volt valamilyen román területen...

A főútról kitérve érünk el **Berethalomba**, ahol az UNESCO kultúrorökségként ki-nevezett tipikus szász, gótikus templomvár található. A 28 panelből álló főoltára a legnagyobb Erdélyben, ismeretlen holland stílusú festő munkája, valószínűleg Mátyás király udvarából. Itt még sokan beszélnek németül, az evangélikus pap felesége a német nyelvű vezető.

Berethalom: Szász templomvár

A főútra visszatérve érünk el **Segesvárra** (1920: 47% szász, most 75% román és 23% magyar). A vár felé vezető út utcai még eléggé romokban hevernek, minden átépítés alatt van. Az egyik házon egy emléktábla mutatja, hogy itt született 1428-ban a kegyetlen oláh vajda, *Vlad Tepes*, „Vlad, a karóhahúzó”, akiről Bram Stoker *Dracula* személyét mintázta, és aki Vitéz Mihály mellett Románia nemzeti hőse. A város nevezetessége a vár bejáratát uraló barokk óratorony.

Segesvár: Óratorony

Estére megérkezünk a Brassó melletti **Négyfalu** községbe: ez egy, román területen belül a XV. században idelelepitett Hétfalusi Csángókból leszármazott ma is tiszta magyar helység, amelynek a főutcája 18 kilométer hosszú... Itt helyezkedünk el privát házakban három éjjelre. A házigazdáink kedvessége és vendéglátása felülmúlhatatlan, minden zöldség, saláta, gyümölcs a kertjükből, a felvágottak saját disznóólásból valók, az elmaradhatatlan áfonyapálinka otthoni kisüsti...

Másnap reggel **Prázmárba** indultunk: az itteni XIII. században épített fantasztikus szász parasztvár is az UNESCO kultúrorökségi emléke. A belső udvar egy

Prázmár: szász parasztvár

bikaviadal porondra hasonlít, köröskörül a kétemeletes 5 méter vastag falakkal ellátott épületben 272 szoba, élelmiszer s fegyverraktárhely van, ahova a török támadások ellen vonultak vissza a szász polgárok, akik mindig sikeresen védtek meg a várukat. Az út elvezet a **Maksa** melletti dombhoz, ahol 2000-ben 10 fakaput helyeztek el, mindegyik egy századot képvisel a legfontosabb magyar történelmi események leírásával, és a domb tetején egy fa-jurta emlékeztet a nomád magyarok bejövételére a Kárpát-medencébe. Innen érkezünk már Székelyföldön **Kézdivásárhelyre**, Erdély legkeletebbin fekvő városába. Rendkívül érdekes a Céhtörténeti Múzeum, ahol a pékek, cukrászok, kalaposok, szabók, csiz-

madiák, bőrcserzők, kovácsok, lakatosok zászlai, értékládái, ruházatai és szerszámai külön szobákban csodálhatók meg. A város az udvarutcák jellemző; a főtérről nem nyílt utcák indulnak ki, hanem 73 keskeny köz, ahol a házak egyedül itt található vaskapukkal vannak elválasztva. Nagy élvezet a városban, *először Erdélyben!* csakis magyar szót hallani!

A hegyi út elvezet **Nyergestető** mellett,

Nyergestető: székely kopjafás sírok

ahol 200 kopjafa képviseli a 200 székely sírját, akik itt 1849-ben hosszú ideig feltartóztattak egy 10.000 személyes orosz sereget. Az Olt melletti **Tusnádfürdő** a Monarchia idejében elegáns nyaralóhely volt, most eléggé leromlott állapotot mutat. Napunk kirándulása a furca növényekkel körülvett tözezes **Mohos-tó** és a szép erdős környékű **Szent Anna tónál** fejeződik be. Háziasszonyunktól Négyfaluban kapros tökfőzeléket kértünk vacsorára. Finom volt, de más, mint ahogy ismertük. Mire a kedves asszonyság így válaszolt: „Hát mi Magyarországon már ezt így készítjük” - bár majdnem 90 éve Romániához tartoznak...

Másnapunkat **Brassónak** szenteltük. Ez is a német turizmust váró szász kultúrájú gondozott város (1920: 40% magyar, 29% szász; 2007: 91% román). A főtéren a barokkstílusú városháza, mögötte a gótikus, 1385 és 1477 között épített Fekete templom a legfontosabb látnivalók. A templomot 1689-ben a Habsburg hadsereg gyújtotta fel, a hátramaradt korom festette be a falakat, amelyeket a restaurálás után is meghagytak. A templomban több mint 200 értékes török szőnyeg - gazdag szász kereskedők ajándékai - kiterítve látható. Bár Mátyás király és Beatrix királyné címerei ékesítik a templomot, nincs említés arról, hogy

Brassó: főtér és városháza

magyar királyok alatt épült fel! A templom előtt helyezték el **Johannes Honterus** szobrát (*) (teológus, tanár, tudós, zeneszerző, Erdély első térképének a szerkesztője, aki a szászokat áttérítette az evangélikus vallásra: ezért „Erdély Lutherja”). Szemben áll a Honterus által már az erdélyi fejedelemségben, 1547-ben alapított gimnázium.

Következő állomásunk a régi magyar-román határnál magyar védővárként épült **Törösvár** volt. Ez a kis és nagyon jó állapotban fenntartott vár valóságos ékszer, a magyar királyok kedvenc vadászkastélya volt, majd a román király laka lett 1920 után. Állítólag Vlad Tepes egy éjjelt itt töltött valamikor és ebből a legendából turista attrakciók alkottak: mindenütt izléstelen drakula-emléktárgyakat ajánlanak a vár körüli bődékben, és a vendéglőben ördögöknek öltözött p i n c e k kergetik vasvillákkal az óvatlan vendégeket...

Törösvár: a Trianon előtti magyar-román határnál

(*) Honterus egyetlen fennmaradt zeneművét az Ars Hungarica 2005-ben előadta Buenos Airesben.

(Folytatjuk)

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

(Brazíliai tudósítónk számos kérelemnek eleget téve folytatja a brazil történelem egyes mozzanatainak elemzését, különös hangsúllyal az esetleges magyar vonatkozásokra. Szerk.)

(Piller Éva, São Pauló-i tudósítónktól)

Dom Miguel (1802-1866) (1. rész)

Dom Miguel, a második Bragança herceg VI. Dom João portugál király fia, I. Dom Pedro öccse. Miguel és Pedro gyermekkorukban, mikor még Portugáliában a királyi udvar parkjában együtt hancúroztak, de még későbbi kamaszkorukban is, igen jó barátok voltak, egészen addig, amíg a politika éket nem vert közéjük... Mert mit ér egy másodsülött fiúgyermek egy uralkodó családban? Számunkra azért mégis érdekes Dom Miguel. Regényes élete volt - és egyszer csak felbukkan a magyar történelemben!

A kastély egyik terme

De előbb lapozzunk egy kicsit hátrább a világtörténelemben. Ott csodálkozva olvashatjuk Dr. Rákóczi István (Budapest) történetes tanulmányában, hogy Dom Miguel egyik öse, **Dom Manuel infáns** (1697-1766) ott harcolt a magyar és nemzetközi felszabadító csapatok között Magyarország törökellenes hadjárataiban! Budavár 1686-ban történt visszavívásának híre 25 nap alatt érkezett el Lisszabonba. De amint tudjuk, a felszabadító háborúk még tovább folytak Magyarországon. „...XI. Kelemen pápa felhívására” - írja Dr. Rákóczi - „Portugália is bekapcsolódik a török hajóhadak elleni hadműveletekbe. Temesvárárt és általában a Délvidékért folyó felszabadító harcokban Dom Manuel infáns és serege szerepet kérés és kap a jelentősebb csatákban. Az Infáns Temesvár alatt meg is sebesül, de részt vesz Nándorfehérvár visszavívásában is.” A pápa elismerő véleménye szerint „az 1717-ben vívott tengeri csata sikere a portugálok bátorságának volt elsősorban köszönhető”. Végül álljon itt Dr. Rákóczi konklúziója: „Portugália részvétele a törökellenes magyarországi háborúban, továbbá az események visszhangját tanúsító írások... új és nem is igen várt bizonyítékai a kortárs Európa figyelmének és világtörténelmi jelentősége felismerésének a távoli Portugáliában is...”

Visszatérve 1800-as évek elejéhez, nemsokára az után, hogy Dom Pedro és Habsburg Leopoldina összeházasodtak (l. AMH 2007. november), I. Ferenc császár kinevezte vejét, I. Dom Pedrot a 15. osztrák gyalogos ezred tulajdonosává. Ez tulajdonképpen egy kitüntetés, ami először is az újdonsült rokonnak szólt, de Metternich terve is hozzájárult, miszerint az osztrák-magyar befolyás még erősebbé váljon Braziliában, Portugáliában, de egyáltalán Dél-Amerikában. A szokás szerint, amikor más nemzetiségű ezredtulajdonos volt, szükséges volt az ügyvitelre, kinevezésekre, csatákban a vezetésre, döntések hozására egy másodtulajdonost is kinevezni.

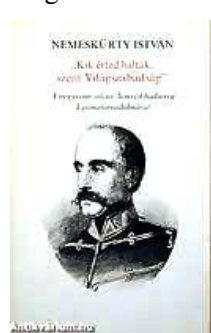
Amikor nem volt háború, ezek az ezred helyőrségi szolgálatot teljesítettek az egész Habsburg-biroda-

lom területén. Többek között Magyarországon, a következő helyeken: Buda, Székesfehérvár, Esztergom, Pécs, Kaposvár, Szekszárd, Zombor, Baja, Kassa, Eperjes, Munkács, Nyitra, Szatmár, Debrecen, Máramaros. Az egész Habsburg-birodalomból szolgáltak az ezredben katonák, természetesen magyar regruták is. Dom Pedro 1827-1834-ig volt tulajdonosa, tehát az 1848-49-es szabadságharcban már nem “Bragança” ezred volt a neve, mert az új tulajdonos a nassau Adolff herceg lett. Az ezred természetesen az osztrák oldalon, a magyarok ellen harcolt. A 15. ezred osztrák kapitánya, 1849. augusztus 5-én Kossuth Lajos 3 kiskorú gyermekét is foglyul ejtette, Ana Márton nevű dajkájukkal és Vörös nevű nevelőnőjükkel. Pozsony várában voltak fogságban 7 hónapon át a többi asszonyokkal, gyerekekkel, többek között Perczel Mór családjával együtt.

Valamikor 1849-ben Kossuth 2 napot töltött Portugáliában. Az öreg Mária királynő „politikailag helyesen” visszavonul a látogatás elől vidéki kastélyába, de távolról megad minden tiszteletet a forradalmár vendégnek. Kossuthot a hercegi palotában fejedelmi módon szállásolják el...

De nem csak I. Dom Pedro kapott egy ezredet, öccse, Dom Miguel is. Őt szintén 1827-ben, a 39. gyalogos ezred tulajdonosává nevezte ki a császár, amely a “Dom Miguel” nevet kapta. Kaszárnyájuk Eperjesen (Sáros megye) volt. Dom Pedroval ellentétben, Dom Miguel élete végéig ezredtulajdonos maradt. A 39. gyalogos ezred újoncaint Szepes, Abauj, Szabolcs, Szatmár megyékben és Debrecenben toborozták, tősgyökeres magyar legényekből. De a magyar fiúk mellett a többiek vegyes nemzetiségűek voltak, és mégis, az 1848-49-es szabadságharcban szerbek, osztrákok és oroszok ellen harcoltak!

Ezt Nemeskürty István érdekesítő könyve *Kik érted haltak, szent Világszabadság* című könyve magyarázza meg. Ebből idézek. Előszó: „Aulich Lajos honvédtábornok, hadügyminiszter, aradi vértanú, volt császári és királyi alezredes 1849 nyarán ezt írja: »Harczunk... nem a nemzetiség, hanem a közszabadság harcza az abszolutizmus ellen. Győzelmeink elődiadalai a világszabadságnak... Kik sorainkban küzdenek, közzéjük a szabadság, amellyel, akármelyik nemzetbeliek legyenek, mindnyájan testvérekül tekintendők».” (54.o.): „Dom Miguel tulajdonképpen Bécsben élt, nem sokat tudott ezredéről...”

A könyv fedőlapja Mészáros László honv. altábornagy, hadügyminisztert ábrázolja

Nemeskürty több, a 39. Dom Miguel ezredben szolgált katonatiszt

A Queluz-i kastély, Dom Miguel születésének helyszíne

Kossuth Lajos bejárta a világot

(164-166.o.): „...térjünk a legendás hírű 39. Dom Miguel ezredre. A budai főhadparancsnokság hatáskörébe tartozott...A feljegyzések szerint a 39-es a legtöbb vesztéséget szenvedő de sok foglyot és 80 vaságyút zsákmányoló...Görgey seregében egyik legtöbbet szereplő, legvittebb csapatnesznek számított...Es ez volt az első és talán az egyetlen ezred, melynek legénysége egyszerűen leváltotta reakciós tisztjeit (ezt a kifejezést használták császárhű tisztjeikre!). Az ezred forradalmi akaratát pedig szavazással adta a parancsnokság tudtára...a Felső-Tiszavidékről származó legénység, ugyanakkor...viszonylag kevés volt a tisztek között a magyar, annál több a szerb, a horvát, a bácskai sváb, a román, a dalmát...”

(186-187.o.): „...a nyitottszerű gyanakvó legénység egyre nyugatalanabbá vált és a pétervárad 39. gyalogezredben szabályos sztrájk fenyegetett...”

(208-209.o.): „...a 2., 32. és 39. gyalogezredből összeállított budai gránátos-zászlóalj...előzőleg a főváros lakosságának ujjongása közepette levette császári frakk-zubbonyát és magyaros honvédtailát öltött magára...”

(228-229.o.): „Először álltak szemben császári-királyi csapatok császári-királyi csapatokkal...A honvéd seregben ott volt a 60. gyalogezred, 4. huszárezred, 2., 32., és 39. gyalogezredből összeállított budai gránátos-zászlóalj...képzeliük el a kínos látványt, amikor Jellačić és katonái előtt feltűnt a magyar függetlenség és a magyar főváros védelmére felsorakozott sereg, ugyanabban a császári egyenruhában, mint amilyen az övék volt!” (*)

Kár, hogy Dom Miguel semmit sem hallott ezredének hőstetteiről. De ha hallott volna is, mit értett volna meg belőle? Milyen érdekes játéka ez a sorsnak. Dom Miguel biztos katonáival tartott volna. Ő is vakmerő és rebellis lélek volt, mint tulajdona, a 39. gyalogos ezred.

Dom Pedro és Dom Miguel után, akik ezredtulajdonosok voltak és nem vettek részt ezredeik életében, harcaiban, még 5 Bragança fiú szolgált különböző ezredekben, mint zászlós, hadnagy és százados, tehát aktív tiszt.

(*) Aki ebben az izgalmas könyvben nem csak a 39-es „domiguelek”-ről akar hallani, kérje ki a könyvtárakból (São Paulo és Buenos Aires! Szerk.) Nemeskürty István könyvét!

Dom Miguel sorgyalogezred főhadnagya, díszben

Lapzárta után:

Érzelmi hétvég az argentinai magyar kolóniában

Megindító hétvége volt a március 15-16 a kolónia számára. A **Nemzeti ünnep megemlékezésére** a Hungáriában újból a Zrínyi Kör szervezett igen jól sikerült és megható előadást, amelyben ügyesen összefonódott Petőfi gondolatvilága és Wass Albert 100 éves születésnapjára köszöntője. Már az is magában véve megkapó, ha fiatal (részben vegyes-házasságokból származó) 2-od és 3-ad generációsok szép, világos kijetéssel olvasnak, sőt szavalnak magyarul. Gyakran nyílt színi tapsot érdemeltek ki. Nem győzhetjük eléggé dicsérni az e mögött álló tanerőket és kitartó, óriási munkájukat! Köszönet mindannyiuknak!

Az idei díszszónok is kitétt magáért: **Puricelliné Dobosi Szabó Éva** magyarul és spanyolul történelmi visszatekintésben domborította ki a szabadság gondolatát (a spanyolnyelvű szöveget l. SP 2.o.-on).

A másnapi református **Istentiszteleten** pedig még soha nem látott tömeg gyűlt össze **Benedek László** búcsúztatására, felekezeti különbség nélkül. A cserkészek egyenruhában. A Nagyhét első napján Gabriel Miraz lelkész a virágvasárnapi prédikációjában találóan bevonta László elmenetelét, hangsúlyt fektetve a Föltámadásra. Utána jött néhány visszaemlékezés, és eddig ismeretlen részleteket, anekdotákat is megtudhatunk László életéből. Papp Jenő őszinte bánattal beszélt, tisztelet és mély érzés kötötte össze barátjával. Huga Zsuzsi pedig szívbe markoló hangsúllyal mondott búcsút szeretett bátyjának (l. 6.o.).

Alig maradt száraz szem a hallgatóságban. Nt. Tóth Kristóf kiemelte, hogy Lászlónak köszönheti az ittlétét és a kolóniánknak megismerését.

A részletekre bővebben visszatérünk májusi számunkban. (HKZS)

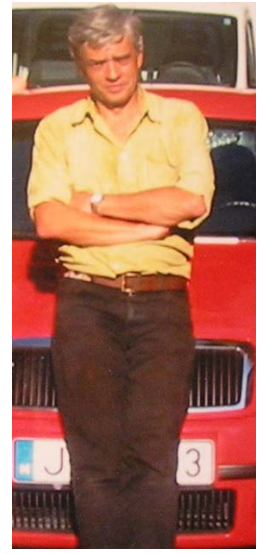
Erdély, 2007. július: b.-j.: Simon (8), Dóri (17), László, Anna (15), Lackó (10)

Benedek László fiatal cserkészként

László hivatalosan képviselte a LAMOSZSZ-t, a Latin-Amerikai Magyar Országos Szervezetek Szövetségét

Így élünk, éldegélünk...

Isten malmai lassan örölnék - tartja a szólás. S mint-ha ezt akarta volna igazolni az Úr most is. Merthogy a sok gáncs, időhúzás és trükk ellenére mégis csak elérkeztünk az ügyszavazáshoz. Erről szolt a magyar közélet az elmúlt hetekben. Vagyis arról: akar-e magyar polgár vizitdíjat, kórházi napidíjat és tandíjat fizetni? S bizony, paradox módon már a kérdések feltevésének megfogalmazásában volt egy csavar, ami talán meglepő lehetett néhány jámbor embert... Így aztán annak ellenére, hogy az ellenzék a szavazáson való részvételre három IGEN-re biztatta a lakosságot, a kormánypártok három NEM-re.

Erről szoltak a plakátok országsszerte, s erről beszéltek a politikusok heteken át. Érdemes kihangsúlyozni, hogy a miniszterelnök amolyan hangulatjavító terveket jelentett be, miszerint kis részvényesek részére eladják a még állami kézben lévő Szerencsejáték Rt-t és a Villamos Műveket, amelynek részvényi birtokosai majdan egyszer biztos, hogy gazdag emberek lesznek... Vagyis: van itt lehetőség a gyalogosok számára is, csak spórolni és várni kell a részvényekre, amelyek majd rózsát fognak teremni. Ezt a puskát azonban nem sikerült elsütöni, mert a miniszterelnök iránti bizalom olyannyira meglazult, hogy a megkérdéztet járókélok döntő többsége úgy vélekedett: ez is olyan mézesmadzag lesz, mint a többi. Sőt, akadtak olyanok, akik a régi békekölcsönhöz hasonlították a tervet...

És március 9-én reggel, szép tavaszi időben elindultak a magyarok a szavazási körletek felé, és egész álló nap kisebb zökkenőkkel de torlódások, nagyobb zavarok nélkül adták le szavazataikat. Közben folytak a találgatások, hogy vajon lesz-e kellő részvétel? Érvényes lesz-e a népszavazás? Du. három óra tájban már jelentették a hírügynökségek, hogy a szavazás érvényességéhez aligha férhet kétség, mert időrend szerint nézve nagyobb a részvétel, mint a korábbi szavazások alkalmával! Este kilenc órakor pedig már jöttek az első eredmények, amelyek az ellenzék egyre nagyobb arányú győzelmét mutatták.

A kormány pedig megerősítette bástyáit. A Kossuth teret kettős kordonnal zárták le. Kétezer rendőrt mozgósítottak, akik a környező kocsmákban - a régi idők nosztalgia-szellemben - mindenkit igazoltattak. Néhány nemzeti jelképet viselő „gyanús egyént” megmotoztak. És természetesen a villamosok, buszok se közlekedtek a „kriminális” útvonalakon. A metró viszont megállt a Kossuth téri megállóban.

S tíz óra tájékan, lassan megjöttek a végső eredmények: a vizitdíj eltörölése 82,72%, a kórházi napidíj eltörölése 84,39% és a tandíj eltörölése pedig 82,56% Igen-szavazatot kapott. Mindehhez a szavazásra jogosult választók több mint 50%-a járult hozzá. Az ügyszavazás tehát meglepően egyértelmű állásfoglalásnak bizonyul, ami - tegyük hozzá - egyben a kormányzat kritikája is.

A szavazási eredmények birtokában aztán elkezdődtek a nyilatkozatok. Elsőként Gyurcsány Ferenc miniszterelnök mondott néhány alig leplezett indulatos szót, kijelentve azt, hogy a kormány tudomásul veszi a szavazás eredményét, s eltörli a kivetett sarcot. Ám annak is nyomatékosan adott, hogy ennek majdan azért börtön lesz - mivel a kormánynak nem áll szándékában pótolni a kiesett díjakat! Vagyis a háziorvosok nem kapják vissza a korábban tőlük elvett juttatásokat, amiért cserébe a vizitdíjat kapták. Sejtteni engedte azt is, hogy a nép ezt még meg fogja bántani. Merthogy a költségvetésben nincs ám erre fedezet...

Orbán Viktor a magyar nép összefogását hangsúlyozta. Miszerint: ilyen méretű összefogás a rendszerváltás óta még nem volt. A választással Magyarország nyert - mondta. Nyertek azok is, akik Nem-el szavaztak, mert nekik sem kell fizetni. Majdan feltette a költői kérdést: ha mindenki nyert, akkor ki veszített? Hát a kormányzó pártok! S Gyurcsány Ferenc utalva derülten hozzátette: így jár az, aki fejlel meg a falnak... Elmondta nyomban azt is, hogy a kieső forrásokra hol a fedezet: a Szerencsejáték Rt-t nem kell újra felvenni, az onnan befolyó adó éppen fedezi a kieső bevételt...

A nyilatkozat-háború másnap a parlamentben folytatódott. Horváth Ágnes - akit immár páncélszekrény királynőként is emlegetnek - odáig ment, hogy „a választók felelőtlenek”. Vagyis már megint a nép a bűnös...

Az SZDSZ furcsa módon kisajátította a Nem-el szavazókat. Úgy indokolva, hogy a NEM-re szavazók SZDSZ szimpatizánsok voltak. A kérdés csak az, hogy akkor hogyan lehetnek a szocialista szimpatizánsok?

Mielőtt az argentinai olvasók azt gondolnák, hogy azok bizonyára a nem szavazó, otthon maradó 49%-ban vannak, el kell mondani azt a sajnálatos tény, hogy a hazai választásokon ilyen vagy még ennél is nagyobb az otthon maradók száma. Ami azt jelenti, hogy ilyen sok honfitársunk fordít hátra a politika világának, s egy picit önmagának is...

Természetesen a politika-elemzők most azt találják: mit hoznak a következő hónapok. Merthogy az MSZP-nek szabadulni kell a miniszterelnöktől, az egyszer biztos. A süllyedő hajó örvénye ui. magával viheti a mélybe az egész pártot. A Fidesz máris felismerte ezt a tény, s

(levélrészlet Magyarországról)

egyáltalán nem sürgeti Gyurcsány távozását. Minél később kerül erre sor, annál nehezebb lesz az új figurát kisminkelni...

Az óra pedig vésszesen ketyeg. Küszöbön a soron következő népszavazás, ami az egészségbiztosítás átalakításáról szól, és még nagyobb kudarcot hozhat! Erre figyelmeztetnek már a kormányközeli szakértők is, mondván: minek ezt megvárni? S miért kell a választásokra újabb milliárdokat elkölteni? Szerencsésebb lenne egy bátor visszavonulás...

Ilyen s ehhez hasonló polémiáktól hangos a közélet ma, Magyarországon. Közben a hírek apró betűi között megtalálhatjuk az élet mozgató rugóit: a korábbi áttelepülők közül mind többen költöznek vissza Erdélybe. Romániában nagyarányú fejlődés, emelkedő életszínvonal s optimizmus mutatkozik. Szlovákiában is hasonló a helyzet. Jól jellemzi ezt, hogy miközben a hazai termelés színvonalára alig éri el az 1%-os növekedést, Szlovákiában 17%-ot könyvelhetnek el! Ez a trend rányomja bélyegét a külföldi befektetők szándékaira is. A magyar állampapírokra szinte megszűnt a kereslet. Az egészségügyre pályázó biztosító társaságok máris bejelentették: megvárják a következő ügyszavazás eredményét. A reformterv tehát léket kapott. A szocialisták hatéves országglása nyomán olyan mélyre sikerült tornáznunk magunkat, hogy elrettentő példaként emlegetnek már bennünket.

A dologhoz hozzá tartozik még az az apróság is, hogy Gyurcsány Ferenc a választások előtt Oroszországban járt, s az amerikai elnökválasztásokra figyelő stratégiák pillanatnyi kihagyását kihasználva tető alá hozta az orosz gázvezeték megépítésének tervét, amit - elnökválasztás ide, elnökválasztás oda - nem fognak jó szemmel nézni az USA-ban...

A hazai gondoktól kicsit elszakadva érdemes egy pillantást vetni a szerbekre, akik most a „Trianonjukat” élik. Koszovó szerb tartomány az Egyesült Államok egyértelmű ösztönzésére bejelentette a Szerbiától való elszakadását, ami a nemzeti önérzetükben megtépzott szerbeknek lelkeben újabb nagy dőfést okozott. A koszovói függetlenség kikiáltása kisebb polgárháborúba torkollott.

Tüntető megátadták az USA követséget s felgyújtották. A rendőrségnek vízágyúkkal, könnygázzal is alig sikerült elfogadható állapotokat teremteni Belgrádban. A Koszovó-Szerbia (?) határán sebtében épített útlevél s vámépületeket pillanatok alatt felgyújtották. Az események nyomán olyan mély belpolitikai válság alakult ki, hogy lemondott a pár hónapja megválasztott miniszterelnök s a kormány. Az USA külpolitikusi pedig sürgetik a környező országokat, hogy ismerjék el Koszovó köztársaságot. Ebből a falatból nekünk is jut egy jókora mócsing, mert egy ilyen elismeréssel beláthatatlan gondokat okozhatunk az amúgy is sokat szenvedett vajdasági magyaroknak, akik ezt egyértelműen a tudomásunkra is hozták.

Forró napoknak néznek elébe a horvátok is. A Hágai Bíróságon megkezdődik a háborús bűnökkel vádolt - nemzeti hős - Ante Gotovina volt tábornok ügyének tárgyalása. Gotovináról érdemes tudni azt, hogy 1990-ben a horvát-szerb háború idején hívó szóra érkezett Horvátországba Franciaországból, ahol korábban az Idegen-légióban komoly csapatvezetési tapasztalatokat szerzett. Válaszul a tízezernél több horvát civiláldozatot követelő, megroppantó erejű szerb támadásra a Gotovina által újra szervezett horvát hadsereg néhány hónap leforgása alatt átütő katonai sikereket ért el. Mindeközben 186 szerb civil esett áldozatul a harcok során, s több százezren úgy látták jónak, hogy átköltöznek Szerbiába. Ezekért a „bűnökért” fogták perbe a tábornokot, aki szakavatott katonai szakértők szerint is hadműveleteivel több tízezer horvát s bosnyák életét mentette meg! Adódik a kérdés: hol hát az igazság útja? Irakra pedig, ahol a civiláldozatok száma elérte az egy milliót, jobb talán nem is gondolni...

Nem minden ok és alap nélkül Oroszországra is érdemes figyelni egy picit. Putyinnak, ennek az első látszatra gyámoltalan férfinak, akiről az ember azt hinné, nem mer egy hölgyet felkérni táncolni, komoly stratégiai terve van, amiket zseniálisan visz végbe. Elnöki hatalomból miniszterelnöki hatalomba vonult, de úgy, hogy négy év elmúltával, amikor lejár a „szilencium”, visszatérhet az elnöki székre újabb nyolc évre! Mindezt úgy hozta össze, hogy ő javasolta elnökötudóját, amit a népválasztással megerősített. Mindehhez feltétlenül hozzá kell tenni, hogy Putyin működése alatt lényegesen javult az orosz gazdaság, s emelkedett az életszínvonal. Ezért cserébe a muzsikok szemet hunynak ilyen kis turpisságok felett. Oroszország befolyása tehát nőni fog a térségben. S egy percre se szabad elfelejteni azt az atomarzenált, amiből ha csak egyetlen batyut robbantanak föl valahol Európa szélén, szedhetjük a sátorfánkat.

Mindez távoli lármának tünik egyelőre a magyar belpolitikához képest, amelynek nehéz napjai még hátra vannak...

Hát így élünk, éldegélünk...

Barkuti Jenő, Magyarországról

A Budapesti Argentin Köztársaság Nagykövetségének Tájékoztatása a tiszteletreméltó Benedek László argentin állampolgár haláláról

A Budapesti Argentin Köztársaság Nagykövetségé mély fájdalommal érez néhai Benedek László úr, a budapesti lakhelyű argentin állampolgár, az „Argentin-Uruguayi Központ” elnökének halálával kapcsolatban, osztozva négy gyermeke, felesége, édesanyja és családtagjai gyászában.

Az Argentin Köztársaság és a magyarországi argentin kolónia egy nagy tiszteletű képviselőjét veszítette el, aki élete utolsó pillanatáig kimutatta hazája, felebarátai és honfitársai iránt érzett kimondhatatlan szeretetét és jelen diplomáciai képviselő iránti tiszteletét.

Vitathatatlan, hogy László emlékét és példamutató magatartását örökké megőrzik azok, akiknek volt szerencsájuk ismerni őt.

Budapest, 2008. március 12.

† IN MEMORIAM

Benedek László (Buenos Aires 1961 – Budapest 2008)

László nem beszélt roszszulléteiről. Még családja Buenos Airesben is csak tavaly október 31-én tudta meg, hogy nagyon beteg. Kiderült, hogy daganat van a csont és a tüdő között, ez átment a csontra.

Fotó 2007 Zoltán Tamás, C.A.U., Budapest

László sokfajta kezeléssel végigment, szörnyű fájdalmak voltak, de soha nem panaszkodott. Édesanyja januárban meglátogatta, neki sem mondott semmit. A hétfőn még cserkészkedett, lelkes volt a március 9-i népszavazás eredményével, e-mailen azonnal megküldte ezeket alulírottak, föltette a lamoszsz.hu web-oldalra (amit nagy odaadással vezetett), 10-én este még mesélt a gyerekeinek. 11-én reggel fölkelte dolgozni, mondta feleségének, hogy kicsit ledől, mert fáradt. És elaludt... Óriási űrt hagy maga után.

Cserkésztestvérei március 15-én cserkész-tábor-tűzet szerveztek barátjuk megszólaltatására, március 16-án pedig Istentisztelet keretében nagy számban búcsúztattuk a Református Egyházban. Temetésére Budapesten kerül sor, Húsvét után.

A hír futótűzként terejdt. Gyászba borult a kolónia.

Nincsen köztünk olyan korosztály, amelynek valamely tagja nem érezte volna a 47 éves Benedek László hirtelen elmenetelét saját, személyes veszteségének. Jómagam egyik első, erős benyomása róla akkor keletkezett, amikor ötéves kisfiamat vittem először cserkészetre és ott föltűnt a még Hityi-nek becézett, de már akkor magabiztos, nyugodt és felelősségteljes tízéves fiúcska. Ismertem születésétől fogva, de akkor és ott szembesültem annak az egyéniségnek csírájával, amellyé később kifejlődött, amikor már komoly Lászlóvá vált.

Egész életén át áldozott a köznek. Igaz, ezt a hivatásérzést már az anyatejjel szopta magába, a családi kör egész fölnevése alatt ezt sugallta neki, mint helyes életmódot. Amikor 1986-ban itt hagyott minket és valamivel később az akkor még nem fölzsabadult Magyarországra költözött, sokan – akár értettük döntését, akár nem – egyből hiányoltuk a kolóniában.

Azonban ő ezt a hiányt igen hamarosan pótolta. Mindig református keresztyén ökümenikus szellemenben cselekedett. Cserkész maradt élete végéig, segítőkész, és főleg az utolsó években erősen bevetette talentumait annak érdekében, hogy a megalakult dél-amerikai Szövetségnek, a LAMOSZSZ-nak a hivatalos mezőnyben kitapossa az eleinte igen göröngyös utakat. Mind följobb és följobb jutott a magas, hasznos kapcsolatok létráján.

Szolgált az argentinai kolóniánknak. Szolgált a magyarságnak. Sokat és sikeresen működött a fiatal Argentinai Magyar Hírlap megismertetésében, propagálásában. Barátot veszítettünk el. Szerettük őt. A gyászoló hátramaradottak közt érezzük magunkat is. Isten nyugosztalja.

Haynalné Kesserű Zsuzsó

Mit hallott az AMH?

Elhalálozott: Hosszú betegség után a Villa Adelina-i kórházban 71 éves korában meghalt **Keltos István**, aki hosszabb időt töltött Córdoba-ban és Buenos Airesben, mint szobafestő.

Betegeink: A köztiszteletnek és szeretetnek örvendő v. **Ladányi Domonkos** nem éppen kellemes sörvoperáción esett át, és már otthon lábadozik. Hamaros teljes fölépülést kívánunk neki!

Örömteljes hírek

- Múlt számunkban beszélünk szeretett „százéveseinkről” – és ezt nem tűrte az ördögöcske! Ui. kimaradt még egy kedves százéves megemlézése, akit ugyan tavaly már fölköszöntöttünk hasábjainkon, de itt sem hiányozhat a fősorolásunkból: **özv. Göndör Józsefné szül. Erth Emma**, Emma és Nelly édesanyja, aki tavaly augusztusban érte meg 100. évét. Quilmesen lakik, de van alkalma Mar del Platát is élvezni. Tartsa őt meg egészségben a Jó Isten!

- Sokan emlékeznek a kedves **Alpár** házaspárra, akik néhány éve visszaköltöztek Magyarországra. **Gizi**, aki közben megözvegyült, februárban töltötte be 90. évét, jókedvvel, egészségben! Szívós életkedve nehéz betegségén is átgázolt, így fél éve most újból egyedül él budapesti lakásában, amely csillog-villog a tisztaságtól. Példakép lehet azoknak, akik az életet nem értékelik kellőképpen. Gratulálunk!

özv. Alpár Lászlóné Borostyán Gizella Fotó DHC

- **Nt. Tóth Kristóf**ot újból meglátogatta édesanyja Magyarországról. Így együtt ment le a család a tengerpartra megérdemelt pihenésre, és föltehetően a lelkes házaspár az égi hatalmakkal való jó viszonyának köszönhetően kifogták a hónap egyetlen 10 finom nyári napját. Távollétük alatt azonban nem szüntek meg a Református Egyház magyar Istentiszteletei. A százéves, csodálatos, csupa lélek **Schirl Ilonka** néni február 24-én látta el a szolgálatot, meghatódottságot keltve a gyerekek között.

Schirl Ilonka beszélget az Uristennel Fotó Pataky

- Néhai **Fehér Máttyás Jenő**, a tragikus balesetben meghalt történész és öskutató fia, **Laci Barilochéban** él. Felesége, **Szántó Vivi** 50 éves születésnapjának megünneplése méltó keretekben történt, a család és nagy baráti kör részvételével. Gratulálunk, és örülünk, hogy messziről is tarthatjuk velük a kapcsolatot!

- Múlt számunkban ígértünk képet kolóniánk legújabb ikerpárjáról. Itt láthatjuk **Honfi Katica** és **Rodrigo Martínez Casas** két elsőszülöttjét.

Ennek különösen örülünk, miután ritka a két picit egy képen látni. Emellett, hogy ha egyszerre ébren vannak, kismamájuk szerint biztos az egyik sír... Itt viszont **Ildikó** békésen alszik, míg **Felipe** jóllakottan küssé „unja az életet”...

b.-j.: Ildikó és Felipe

Látogatók és visszajött nyaralók

- Márciusi számunkban beszámoltunk az **Oleander hölgykoszorú** februári nyaralásáról a tengerparton. Íme a beígért fénykép: remek hangulat volt, sok csevegés és mulatás, de beszélgetés komoly témákról is; az együttélésben a csoport jobban összeforrt, a barátság megszilárdult... Sajnos hiányzott a csoport másik 10 tagja. Majd jövőre!

b.-j.: Egey Judit, Gloria Etcheverry, Vágó Imola, Kerekes Ági, Vass Gyöngyi, Mattyasovszky Mókus, Miskolczy Dóra, Megyery Edith, Botka Bözsi (a fényképező Graul Trixi hiányzik!)

- Újból itt van látogatóban **Vass Miklós**, Angliából, és unokatestvére **Vass Ili**, Magyarországról.

- Az átellenes oldalon a *Mi Történtben* olvashatunk **Tanka László és Irén** látogatásáról. Március 6-án a Hungária vezetőségének meghívására társasvacsorán vettek részt. Három gyereküket (29 éves lány, 20 és 17 éves fiúk) otthon hagyták, innen (megszívélve a szerkesztő óvását, hogy „bűnbe esnek”, ha ezt kihagyják!) „elugrottak” két napos kirándulásra a csodás Iguazú-vízesésekhez, és a maradék röpke pár nap alatt sikerült még néhány interjút is beiktatni. Innen egyenesen São Paulo-ba röptek, ott vettek részt a kolónia Március 15-i ünnepségén. Várjuk brazíliai tudósítónk híreit a következő számban!

Tanka László elmondta, hogyan dolgozik: a Budapesten kiadott Panorama színes magazinnak alapító főszerkesztője, a torontói Kanadai/Amerikai Magyarország hetilapnak felelős szerkesztője. Íme a Hungária Egyesület vendégkönyvébe beírt búcsúüzenete:

Drága Honfitársaim!

Bár sok ezer kilométer elválaszt bennünket, de összeköt a Szülőföld, a nemzet feltétlen tisztelete. Gratulálok ahhoz a

G-foto.org

b.-j.: A szerkesztő, Tanka László és Irén Gfoto.org

magyarság-munkához, amely például állhat nemcsak a nyugati emigráció közösségei előtt, hanem az Óhaza előtt is. Az egyetemes magyar kultúra nagyon értékes szigetét fedeztem itt fel, s igyekszem „hazavinni” s újságaimban, könyveinkben bemutatni. Legyetek büszkék teljesítményeitekre, nagyszerű honfitársakra, s őrizzék sokáig a lángot! Köszönöm, hogy itt lehettem.

Sok szeretettel Tanka László

EZ - AZ

- **Haynal Attila** és családja egyelőre próbaképpen fél évre vidékre költöztek, a cordobai Villa General Belgranóba. Kitapasztalják, mennyivel kellemesebb a jó levegőn, csendesebb és nyugodtabb környezetben élni, mint a fővárosi hajsza közepette. Rendszeresen fölutaznak havonta egyszer a régi környezetbe, munkát és dolgaikat intézni. A távolság szerencsére kibírható – csupán egy éjszaka buszon...

- A Limában lakó **Kraft Péterék** valóban büszkék lehetnek 17 éves **Ilona** leányukra, aki szülei szerint sem külsőleg, sem szellemileg nem marad le nővére, Anikó mögött. Ilona jelenleg a nyári szünideje alatt Hámos László által a már sok esztendeje USA-ban életre hívott Magyar Emberi Jogok Alapítványának budapesti lerakatóban önkéntes munkatárs. A már hagyományos, díszes Széchenyi bálon (amelynek a háború előtt a bálrendező-bizottság egyik tagja dédapja, Falvy Jenő volt) két éve vezették be a bemutatandó fiatal hölgyek között a bálkirálynő megválasztását. Köztük szerepelt a ragyogó Ilona is, aki prompt a legtöbb szavazatot kapta! Gratulálunk!

Kraft Péter büszke papa, a ragyogó bálkirálynővel

MEGOLDOTT KERESTETÉSEK

Mind gyakrabban ismétlődik az a körülmény, hogy Magyarországról az AMH-hoz fordulnak segítségért: régen kivándorolt vagy nyomaveszett rokonokkal, ismerősökkel szeretnének újból az összeköttetésbe jutni. Jó néhány ilyen összevetés létrehozásáról tudna beszámolni az AMH irodavezetője, Bonapartianné Trixi, aki ebben valódi specialistává nőtte ki magát. Csak a közelmúltban megtörtént két kiragadott példával szeretnénk ezt illusztrálni:

„Tisztelt Szerkesztőség!

Vinczéné Király Éva vagyok, Magyarországról írok azzal a kéréssel, hogy segítsék megkeresni a harmincas években Argentínába kivándorolt rokonainkat.

A LAMOSZSZ honlapját böngészve jutottam el Önökhöz, s veszem a bátorságot, hogy így ismeretlenül segítségüket kérjem. Anyukám is hallott az Internet adta lehetőségekről. Egy régi óhajuk teljesülhetne, ha ismét hallhatnánk alig ismert rokonainkról. Fodor Józsefet keresnénk, aki 1935-ben vándorolt ki édesanyjával, Bíró Idával. Egy ideig leveleztek a derceni (Kárpátalja) rokonokkal, később megszakadt a kapcsolat. Argentínában született két leányról tudunk: Gizi és Rózsika. A legutolsó levél Buenos Aires, Villa Angelából (sic.) érkezett.”

Megkezdődött a nyomozás. Ezt a levelet követte néhány levélváltás, Trixi részéről címtárakban való kutatás, telefonok. Eredmény Trixi válasza:

„Örömmel értesítem, hogy hála az internetes argentinai telefonkönyvnek, sikerült a Chaco tarto-

haramentem

„Úgy szerette Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen”. Jn.3.16.

Benedek László

Buenos Aires, 1961. január 20 - Budapest, 2008. március 11
visszatért Teremtőjéhez

Gyászolják:

Édesanyja: id. Benedek Lászlóné, szül. Micsinay Mária
Felesége: Benedek Lászlóné, szül. Karl Dóra
Gyermekei: Dóri, Anna, Lackó, Simon
Húga: Lajtaváry Endréné Benedek Zsuzsi, férje Dani és gyermekeik Zsuzsi, András, Richárd és Márton
Anyai nagynénje: Kohánszky Jenőné, szül. Micsinay Julianna és családja
Apai nagynénje: Panzone Rafaelné, szül. Benedek Ágnes és családja
Cserkésztestvérei szerte a világon

„Legyen meg a Te akaratod!”

... és így búcsúzott Lajtaváryné Benedek Zsuzsi a rajongásig szeretett bátyjától a Református Egyházban március 16-án:

Hát László! ¡Hermanito! - ahogyan én hívtalak mindig téged... Ma lenne Papi 72 éves... s most közelében lehetsz, vele lehetsz, VELE, akit a legjobban tiszteltél az életedben.

Persze, nekünk itt nehéz, mert szinte lehetetlen egy „László nélküli” életet elképzelni.

Te mindig higgadt, mély szavaiddal választ adtál bármilyen nehéz kérdésre. Veled mindig jó volt beszélgetni. Te mindig tudtad, hogyan nyugtatni az embert. A te szavaid nyugalmat, békét, megoldást, szeretetet jelentettek.

Te kitüntél mindenben: emberiségben és magyarságban egyaránt. Utolsó pillanatig szolgáltad a jót. Soha nem panaszkodtál, soha...

mert elfogadtad, hogy „legyen meg a Te akaratod”.

Még te nyugtattál engem: „Zsú, ne legyél felkavarodva... nincs miért... Az élet tele van nehézségekkel, furcsa pillanatokkal, megmagyarázhatatlan bajokkal, de helyt kell állni... **Nehéz, de lehet.**”

Utolsó pillanatig kiváló apa voltál, aki mindent megtett gyermekeiért. Anna lányod ezt írta: „*Iszonyatosan klassz ember volt...*”

László! Köszönjük mindazt, amit tanítottál, amit életeddel bizonyítottál.

Köszönjük mindazt, amit kaptunk tőled.

ÉLETED IGAZI PÉLDA!

Köszönjük, László!

Isten veled, László!

mány Villa Ángela városban rátalálni a Fodor családra. Az Ön által említett Fodor József sajnos 1 éve elhunyt, de özvegyével, Fürjes Rozáliával beszéltem. Ő már Argentínában született 1928-ban, egyetlen gyerek, szülei 1923-ban érkeztek ide. Most lesz 80 éves és dédnagymama. Említette, hogy anyósa és férje tartották a rokon kapcsolatokat, levelezéseket.

Rozália néni kora miatt természetesen nem rendelkezik internettel, tehát kérte, hogy lányához forduljak, Fodor Idához, aki tud még magyarul és van e-mailje. Remélem sikerült e pár sorral egy kis örömet szerezni.”

A kapcsolat fölvétele megtörtént. Az AMH megküldte nekik a tavaly júliusi számot a külön chacói melléklettel.

Azonban nem mindig mennek a dolgok ilyen „simán”. Van, amikor sikerül a keresetteket megtalálni, de utána nagy akadály, ha már nincs meg a közös nyelv... Így volt nem sokkal a fenti eset előtt, amikor egy erdélyi magyar, Vasi Czintos Botond rokonait, a Bács családot kereste, akik szintén Villa Angelában laktak. Ezzel kapcsolatosan Trixi a következő lépéseket tette meg:

- Telefonon beszélt a Villa Ángela-i magyarok elnökével, Vajda Istvánnal, aki ugyan személy szerint nem ismeri a Bács családot, de hallott egy Bács nevű kőművesről, és elkezdett az idősebbeknél érdeklődni.

- Ugyanakkor Trixi az internetes argentinai telefonkönyvben 4 Bácsra bukkant. Ezek végigtelefonálása után rátalált a keresett Bács Martinra, akik már Chaco fővárosában, Resistenciában laknak. Martin 45 éves, csak spanyolul beszél, viszont nagy örömmel vette a hírt: minden beolvasott név és adat az ő családját illeti.

- Ezek után Trixi lefordította az egymásra talált rokonok kölcsönös bemutatkozásai, családtörténeti leveleit, amikkel megteremtődött a kapcsolat nemcsak Martinnal, hanem fivérével, Juannal is, aki a Corrientes tartomány Itatí városban lakik.

Az őszinte köszönet nem sokat várattott magára:

„Kedves Haynalné Kesserű Zsuzsanna és Bonapartianné Graul Trixi!

Elfogultságomban nem is tudom, hogyan kezdjem levelemet, hiszen ilyen élményben még soha nem volt részem.

A nagymamával folytatott levelezés megszűnése után kb. a 70-es évek végén több levelet is küldtem a Villa Ángela-i címre, de nem kaptam választ. Már le is mondtam szándékomról, mikor véletlenül az interneten rátaláltam az Argentínai Magyar Hírlap weboldalára.

Kimondhatatlanul nagy örömet szereztek számomra azzal, hogy segítettek felkutatni argentinai rokonaimat. Kérem, fogadják szívélyes köszönetemet nemes munkájukért, annál is inkább, mert az Önök segítségével talán ez a kapcsolat soha nem jött volna létre. Nagy öröm számomra, hogy csak gyerekként fényképről ismert, földrajzilag oly távol lakó rokonaimat megismerhettem, és kapcsolatba kerülhettem velük.

Kérem, írják meg, ha valamiben segíthetek Önöknek vagy az Önök munkájában: szívesen megteszem. Beszámolókat, tudósításokat küldhetnek az itteni, szintén kisebbségben élő magyarok (székelyek) életéről, kulturális tevékenységeikről, politikai helyzetükről, bármiről.

Kívánok Önöknek jó egészséget és sok erőt, hogy tudják folytatni nemes munkájukat és az oly színvonalas újságuk további szerkesztését.

Tisztelettel Vasi Czintos Botond, Tusnádfürdő”

(l. Martin Bács levél SP III)

A fenti esetek rövid ecsetelésével akartunk Olvasóinknak kóstolót adni abból, hogy mit lehet manapság a technika adott vívmányok által elérni, ha kis emberi jóindulatot adunk hozzá. Nagyon boldogok vagyunk, hogy az Argentínai Magyar Hírlap internetes közlése által tudunk gyakran sikeresen segíteni a kerestetéseinkben.

Mi történt? Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

BEVEZETÉS

2008. április első hetében, amikor kezetekbe veszték az Argentínai Magyar Hírlap folyó év áprilisi számát, már javában, teljes gőzzel bevetettétek magatokat a mindennapi élet forgatagába. Ilyenkor szerencsére még nem kopott le bőrünkől a napsütötte, nyári szín, sem lelkünkől a vakáció alatt gyűjtött erő, kedélyes jó hangulat. Amikor tehát ezen az oldalon, a „Mi történtben” keresitek a friss társadalmi híreket, megértéssel vesztitek tudomásul, hogy rovatom emlékekkel, gondolatokkal tud szolgálni, mondjuk 1-2 hónap távlatából...

Első gondolatom természetesen az AMH 3 éves születésnapja. Szemem előtt egy felejthetetlen emlék: 2005. március 17, Nemzeti ünnepünk a Hungária Klub dísztermében. A színpadon áll lelkesedéstől kipirult

arccal Haynalné Kesserú Zsuzsanna és bejelenti, hogy megjelent a várva-várt Argentínai Magyar Hírlap, amelynek terjedelmes első példányai a terem kijáratánál díjmentesen megkaphatók. Kivétel nélkül mindenki elvitt egy példányt. Voltak sokan, akik bíztak a sikerben, voltak, akik reménykedtek, voltak, akik kételkedtek, de majdnem mindenki kíváncsi volt a feltámadt, magyar nyelven nyomtatott Hírlapra.

Úgy is, mint „rovatvezető munkatárs”, úgy is, mint kíváncsi olvasó, 2008 elején, a negyedik év küszöbén, fontos kérdéssel fordultam egykor kételkedő barátaimhoz: „Hogyan tetszik az AMH?”

Eláruljam? Van, akinek jobban, van, akinek kevésbé, de senki sem mondta azt, hogy „nem érdemes”, hanem azt, hogy „szükséges-fontos”. A Hírlap 2005-

ben megjelent első számában már megemlítettem, javasoltam, hogy buzdító szavakra / támogatásra minden harcosnak szüksége van, amennyiben érdek, hogy a harcos ne lankadjon.

Buzdításra és támogatásra minden magyar ügyért önzetlenül harcoló vezetőnek, magyar Intézménynek egyaránt szüksége van - legyen ez a feladat a magyar nyelv ismertetése, tanítása és nyomtatott folyósítása, az ifjúság nevelése, az öregekért aggódó gondoskodás, vagy nemzeti értékeink argentin honfitársainkkal való megismertetése. Kritikát, ha jóindulatú, konstruktív, köszönettel el kell fogadnunk, de ne engedjük magunkat elkedvetleníteni a hiúságból vagy féltékenységből fakadó szurkálásoktól. Igyekezzünk mindig egymás terhén könnyíteni.

MI TÖRTÉNT a nyáron országunk, Argentína politikai színpadán?

A mai globalizált, interneten összekapcsolt világban minden nemzet politikája összefügg a szomszédos országok és a világ országainak politikájával. A híranyag, amit naponta többször fejünkhez vágnak, bárminegyre figyelünk is: el sem fér agyunk egyéni „számítógépében.”

Vakáció alatt kikapcsolunk. Az AMH-nak kijáró kötelezőségemtől fűtve vasárnaponként megveszem a *La Nación* félkilós kiadványát, és elolvasom közismert politikai rovatvezetők feljegyzéseit. Kimondott friss hírt ott sem találtam. A Botnia finn papírgyár ellen az idén is, mint már vagy 2 éve, főleg hétvégén, vidám tüntetők elzárják Argentína és Uruguay között a folyót áthidaló utakat. Valódi infláción (17-27% között) mértékéről kormányunk kimutatása nem hiteles. A statisztikai osztály politikai nyomás alatt dolgozik, azaz számol. Az alig pár hete megválasztott Nemzeti, vagy Fővárosi kormányzók eddig még nem tudták ígéreteiket híven teljesíteni. A vádaskodás emiatt csak a megválasztottak között folyik. A választók eddig még nem háborogtak, nem nagyon figyeltek oda. Küzdenek a mindennap nehézségeivel. Felháborodásuk

főleg a repülőgépek pontatlansága és a sztrájkoló pilóták ellen irányult.

- Március első napjaiban szokatlan erejű viharok és tornádók, akár egy hideg zuhany, megdöbbentő árvizekkel felkavarták a kedélyeket. Elkezdődtek újra az utcai tüntetések hangzatos táblákkal. A folyó év politikai életét március 1-jén elnöknőnk, **Cristina Kirchner** nyitotta meg a kongresszusban (parlamentben) tartott értelmes, nyugodt másfélórás szónoklatával, amit szokásához híven jegyzetek nélkül, szabadon adott elő. Ezzel a szónoki tehetségével kétségtelenül bámulatba ejti híveit és nem híveit is. (Az más kérdés, hogy mennyire célszerű és helyénvaló egy politikailag nagyfontosságú beszédet rögtönözve előadni. Szerk.) Beszédében hangsúlyozta, hogy ő maga és kormánya összehangolt politikai és gazdasági érdekeket, célokat szeretne végrehajtani. A pártokat főleg egységes törekvéseire intette. A hosszú beszéd végén nem derült ki, hogy a belpolitikában pontosan hol áll. A csöcselék - vagy a középosztály mellett? A külpolitikáról sem világos a vonalvezetés. A 2010-es bicentennáriumot, Argentína 200 éves fennállását emlegette. Vajon valóban komolyan a jövőbe tekint?

Akik nem nyaralni jöttek Argentínába

- 1 havi távollét után érkeztem haza Argentínába. Ugyanakkor, hírlapunk, az AMH főszerkesztője, Zsuzsó asszony megérdemelt 5 napi pihenőn Miramaron tartózkodott. Rövid e-mailen közölte velem, hogy **Dr. Tanka László** pár napra Buenos Airesbe érkezik, hozzám közel a Mindszentynumban száll meg, és szeretne minket

leszűrni, mi is a sikerének titka? Elolvastam mindkét lapnak egy-egy példányát, és csak ámulok és gratulálok. Megértettem. Sok a hirdető, de pénztámogatások, szponzorok nélkül nem megy. Tanka szerint az emigrációnak egyetlen újságja sem él meg a magyarságában, pusztán az előfizetőkön. Jó volt a szájából hallani, hogy véleménye szerint a mi AMH-nk *egyedülálló*, és nagyon szükséges.

- Hivatalos megbízatással néhány hónapra Buenos Airesbe költözött **Dr. Némethy Kesserú Judit** honfitársunk és lapunk támogatója. Január közepén érkezett, azóta boldogan üdvözöltük több helyen. Megkértem, hogy világosítsa fel bennünket: miért jött most Buenos Airesbe, mi a munkája? Tudjuk, hogy évek óta a New York University (NYU) spanyol nyelvprogramjának vezetője, és ezért felelős mind a Madridban működő NYU-fiókszervezet, mind a Buenos Airesban január óta újból megindult nyelvprogramjéért. Miért mondom azt, hogy „újból”? Mert az NYU már volt itt Buenos Airesben, de 2001-ben bezárták az argentinai fiókegyetemét az óriási gazdasági csőd és politikai bizonytalanság miatt. Judit tavaly októberben itt járt, hogy a helyi tanerőket interjúk alapján kiválassza (köztük Lajtaváryné Benedek Zsuzsát). Az NYU-nak, hasonlóképpen a többi USA-i egyetemhez, van egy speciális ún. *Semester Abroad* programja, amely alatt az ott beiratkozott diákok külföldön folytatják tanulmányaikát. Ezt az NYU saját centrumok létrehozásával bonyolítja le. Ha tehát a diákok Buenos Airesba akarnak jönni, mélyebben és közvetlenül belemerülhetnek az argentin nyelvbe és kultúrába. Ez után a külföldön lehallgatott szemeszter után a diákok visszatérnek az *alma materbe*, hogy ott zökkenésmentesen folytassák tanulmányaikat.

leszűrni, mi is a sikerének titka? Elolvastam mindkét lapnak egy-egy példányát, és csak ámulok és gratulálok. Megértettem. Sok a hirdető, de pénztámogatások, szponzorok nélkül nem megy. Tanka szerint az emigrációnak egyetlen újságja sem él meg a magyarságában, pusztán az előfizetőkön. Jó volt a szájából hallani, hogy véleménye szerint a mi AMH-nk *egyedülálló*, és nagyon szükséges.

Erre az ismerkedésre március 6-án került sor. Jelen voltak Dr. Tanka László és felesége Irén, és az AMH 3 képviselője: Haynalné Kesserú Zsuzsó főszerkesztője, munkatársa Bonapartiáné Trixi és jómagam. Szerintem nagyon hasznos volt ez az őszinte, zártkörű eszmecsere. A rendkívül tehetséges (1954-ben született) fiatallembert nem szédítette meg világraszóló sikere. Szerényen és baráti hangon beszélt újságírói tapasztalatairól, lapszerkesztői nehézségeiről. Igyekeztem

Nyaralók

Az egész február hónapot az **uruguayi Punta del Estén** töltöttem. 30 év után először nyitottam be az *Arcobaleno* nyaralótelepen egy bérelt lakásba. Igaz, hogy ezt a lakást régi barátoktól béreltem, mégsem fogott el ugyanolyan öröm, mint régen, midőn saját nyári otthonomba léptem. Előhúztam tehát kofferemből néhány magyaros terítőt, szedtem a parkban pár szál hortenziát, és máris megbarátkoztam sorsommal. Korombeli magyar barátaim már nem úsznak velem a tengerben, de kedvesen meghívtak házukba vacsorára, teára, bridsre.

Azonnal otthonossá vált...

- **Dr. Kehidai Gábort és feleségét Simonettát** kitűnő hangulatban és színben találtam. Gábor még 98 éves korára sem veszítette el a humorérzékét. **Prevené Sorg Baby** változatlanul mozgékony, minden napnak örvend és hálás Istennek, hogy megjavult egészsége. **Dörnyé Széchényi Icsi** volt egyetlen szállóvendégem. Sajnos nagyon kevés időre tudott eljönni. Szép időt fogott ki, így aztán úszhattunk együtt a tengerben. **Schick Miklós és felesége Marika**, kedves magyarországi előfizetőink, az idén is Punta del Estén töltötték a nyarat. Házukat 4 éve vették. Marika 32 éves fia, **Fazekas Gergely** is itt töltött velük pár hetet. Elbeszélgettem ezzel a tehetséges, művelt, jóképű magyar közgazdász fiatalemberrel. Mondhatom, megerősítette hitemet és bizalmamat a mostani magyar fiatalságban. A Puntán megforduló minden magyar hírközpontja, támasza és segítője, **Oberritterné Szávay Judith**, régi úszótársam, ha egyelőre lábai nem engedik is úszni, jó hangulatban sok bridspartit szervezett vendégszerető házában. Születésnapomra fényes vacsorát adott a kedvemért. Nem is tudom, mivel érdemeltem ezt ki, de az idén kivételesen háromszor ünnepeltünk. Unokámék **Mitchell Andrew** a kis **Zoével** és **Zsuzsi** lányom erre a napra még Puntán maradtak. Zoe örömmel segített a torta sütésnél, de duzzogott, hogy

új magyar barátja, Márton nem jött el a vacsorára, mert egy magyarországi gyermeknek este 9 órakor ágyban a helye!

- A **Zombory** család távoli rokonát, **Lázár Boglárkát** fiával a 8 éves **Mártonnal** és atyai jó barátját **Robert Pierce-t** én beszéltem rá, hogy egyszerre nyaraljunk Puntán. Boglárka kedvenc hobbija a családkutatás. Évekkel ezelőtt fedezték fel egymást nagybátyjával, Zombory Istvánnal. Személyesen 2002-ben ismerkedtünk meg Budapesten. Azóta minden évben találkozunk Magyarországon. Ez a 38 éves önálló, ragyogó fiatalasszony Észak-Amerikában doktorált, pár évet Budapesten dolgozott a Marriott Hotel kereskedelmi vezetőivel, jelenleg családjával Pécsen él, saját ingatlanközvetítő irodát vezet. Kisebbségi fiát, a 6 éves Bojtát nem hozta magával, mert 1. elemiben nem lehet hiányozni. Mártonnal jó barátságot kötöttünk. Pár órát tanítottam németre, közben elbeszélgettünk. Meglepett, hogy Magyarországon egy 3. osztályos gyermek mennyit tud, „matekból”, komputertudományból,

Oberritterné Judithnál, b.-j.: Schick Miklós, ifjú Ferk Márton Pécsről, szerző, Robert Pierce

magyar nyelvből, angolból, sportokból, zenéből. Milyen önértékes! Argentínában az állami iskolák távol sem ilyen kitűnőek. A magyarbarát észak-amerikai Mr. Pierce véleménye a magyarországi helyzetről és a mai gyermekekről mellbevágott, elgondolkodtatott. Szerinte Magyarországot a Márton korosztálya fogja megmenteni, kigyógyítani lelki hasadásából, mert ők már a régi előítéletek nélkül, önértékesen, egy szabad országban nevelkednek. (Hirtelen fejszámolással kiderítettem: 8-tól 30-ig hiányzik 22 év. Eredmény: én már nem érem meg.)

A négy generációból csak Zoé dédunoka mérges...

Judit, mint a nyelvprogram felelős vezetője koordinálja most is ennek beindulását.

Sok sikert kívánunk Dr. Kesserú Juditnak!

- Március 13-án összejöttek az „öreg-cserkész” Attilák egy mindig kedélyes vacsorára **Zilahi-Sebess Zsuzsinál**. Ritka esemény ez, mert közülük **Theész Margit Kuki** Mexikóból, **Kövágó Norma** és **Kesserú Judit** Észak-Amerikából itthon vannak. Szándékosan írtam, hogy „itthon”. Az itt születettek vagy felnőttek, bármilyen magyar szellemben nevelték is őket szüleik, azt az országot tekintik otthonuknak, ahová gyermekkori emlékeik kötik őket.

Az Attilák vidám csoportja, b.-j.: Theész Kuki, Demkó-Belánszky Hapci, Meleg Judit, Kesserú Judit, Lányi Évi, Zilahi-Sebess Zsuzsi, Rajczy Kati, Kövágó Norma

- AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI**
- 2005: Alapító Fővédnök: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta**
- Alapító Védnökök:** Alitisz Constantino - Eickertné Toinette - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Mórnicz Istvánné - Papp Jenő - Takács István (+) - Zilahi Sebess Jenőné Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton
- 2005-től 2007-ig US\$ 100.-on felüli adományaikkal támogattak:**
- Dr. Alitisz Constantino (2x) - B.A. (Kanada) - Döry Ilcsi - Erdődy József (2x) - Dr. Farkas Ferenc (3x) - Gorondi István és Edith - Gosztorny Attila - Grosschmid Mária (Mo) - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebess" - K.I. - Luraschiné Földényi Judit - Mórnicz Istvánné (2x) - Dr. Némethy Kesserű Judit (U.S.A.)(3x) - N.N. - N.N. - Dr. Orbán László (3x) - Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (3x) - Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsa (3x) - Zombory István
- Nuestro agradecimiento especial a Alexis Pejacevich (x2)*
- 2008: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta - Dr. Némethy Kesserű Judit - Mórnicz Istvánné - Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsa - Döry Ilcsi - Luraschiné Földényi Judit**
- Nuestro agradecimiento especial a Alexis Pejacevich*
- Az Argentínai Magyar Hírlap és az egész magyar közösség nevében hálással köszönjük támogatásukat!**

OCTUBRE 2007
SERVICIO NACIONAL DE APRENDIZAJE (SENAC)
adopta para sus 220 sedes en todo Brasil los manuales de técnicas de Mausi Sebess

ABRIL 2007
COPA ESPAÑA DE PASTELERÍA SALVADOR ARIEL LETI FIERI
Pastelero Profesional IAC Mausi Sebess SUB-CAMPEÓN

ENERO 2007
BOCUSE D'OR, FRANCIA
EMILIANO LAUTARO SABINO
Cocinero Profesional IAC Mausi Sebess REPRESENTO A LA ARGENTINA

DICIEMBRE 2005
COPA AZTECA, MÉXICO
EMILIANO LAUTARO SABINO
Cocinero Profesional IAC Mausi Sebess PRIMER PUESTO

SEPTIEMBRE 2005
ANNUAL CULINARY SUPER CHALLENGE TEAM COMPETITION, EE.UU.
FABIÁN DI PAOLO
Profesional en Artes Culinarias IAC Mausi Sebess MEDALLA DE BRONCE

NOVIEMBRE 2002
CULINARY WORLD CUP, LUXEMBURGO
FERNANDO ORMAZÁBAL, OMAR PIEDRABUENA, MARCELO MOREIRA, ALDO GUSTAVO VELÁZQUEZ REPRESENTANDO A LA ARGENTINA
Profesionales egresados IAC Mausi Sebess MEDALLA DE BRONCE

MAUSI SEBESS
ARTES CULINARIAS

Nivel Internacional Exclusivo y Certificado

www.mausiweb.com

Squam
Crema dental multifunción con EDS y flúor

Protege su sonrisa diariamente

- Acción Antisarro
- Acción Antiplaca
- Acción Anticaries
- Protege el esmalte
- Previene la enfermedad periodontal

Gador
Al Cuidado de la Vida
<http://www.gador.com.ar>

PRESENTACION: Pomos multilaminados con 80 y 120 gramos.

Argentínai MAGYAR HÍRLAP
Az argentínai magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kesserű Zsuzsanna
Rovatvezető Sebessné Bonczos Zsuzsa
Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné Graul Trixi
Luis Monteverde 3132 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com
<http://epa.oszk.hu/amh> www.lamoszsz.hu/amh
<http://efolyoirat.oszk.hu/amh> www.hhrf.org/amh

Eladó: Budapest, Hűvösvölgyi út, két bejáratú igényesen felújított 140 m² 4-szobás, 2-fürdőszobás lakás kertesszerű társasházban. Gázfűtés (cirkó), 110 & 220 V. Irányár: 49,9 M Ft (US\$ 289.000) Megtekinthető: www.gyiki.com

Érdeklődni:
1-714-993-0525 vagy 36-1-200-7703

Kiadó: Budapest
Városligetnél csendes, teljesen felszerelt, bútorozott kétszobás lakás rövid v. hosszabb távra. Internet, kábel TV, DVD, ágynemű, mosógép, stb.
Piroska 4854-6535 vagy pcsurii@fibertel.com.ar

Dr. Constantino Miguel Alitisz
abogado
Libertad 480 2º Capital 14 a 18 hs.
4382-2990 / 15-5481-0957
cmalitisz@yahoo.com.ar

Dr. Farkas Ferenc
ügyvéd
Carlos Pellegrini 743 p. 10. of. 45
Buenos Aires
Tel.: 4322-0902
Kérjen órát

Dra. Gabriela Szegödi
Abogada
Estudio 4581- 8895
15-5026-4512

Dra. Dancs Zsuzsanna
Abogada
A. Brown 3185 piso 2 Of. 4
Mar del Plata
Tel.: 0223-494-0339
susanadancs@sinectis.com.ar

Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martín Puricelli
Médicos Psiquiatras
Consultorio:
15-5325-2078 4823-9347

"Kiművelt emberfők által tenni nagy nemzetté a magyart!"

NE BANTSD A MAGYART!
Minden magyar származású gyereket szeretettel vár a
Zrínyi Ifjúsági Kör
(hétvégi magyar iskola)
Beisné Mocsáry Anni
4624-4461

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE - HKK
KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
Hivatalos órák: Péntekenként 19 - 21 óra. Hungária Egyesület 1. em. - Pje. Juncal 4250, Olivos Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar

A májusi számra a lapzárta: április 10
Anyag és hírek beküldésére (54-11) 4711-1242
amagyarhirlap@yahoo.com

INTÉZMÉNYEINK NUESTRAS INSTITUCIONES

IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES

EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar

39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GUÍAS HÚNGARAS Nº 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4738-3183 - cynthipupi@yahoo.com.ar

18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS Nº 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4837-0161 - kerekesmartin@yahoo.com.ar

KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRICTO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - lomniczymatyas@yahoo.com.ar -15-5703-1800

REGÖS MAGYAR NÉPTÁNCGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO REGÖS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-4740 - edibonl@yahoo.com

ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVEGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRÍNYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4624-4461 - beisfami@yahoo.com.ar

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA
ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@gmail.com - **CORAL HUNGARIA - sylvialeidemann@fibertel.com.ar** - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 15-6134-1577 - www.arshungarica.com.ar

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HÚNGARA - Pje. Juncal 4250, 1º piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar

MAGYAR SZÍNTÁRSULAT: ÁLOMGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

KLUBOK - CLUBES

HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGÁRIA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - mzoldi@dls-argentina.com.ar

VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

WILDEI MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HÚNGARA DE WILDE. Víctor Hugo 58, (1875) Wilde, Bs.As. Tel. 4252-0390 - amjimi@yahoo.com.ar

ISKOLÁK - COLEGIOS

ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 N° 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052

SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

SPORT - DEPORTES

HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESGRIMA CLUB HUNGÁRIA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - henriette@arqa.com

EGYHÁZAK - IGLESIAS

"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET - IELU - CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HÚNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar

MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLÉSIA REFORMADA HÚNGARA - Cptn. Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 / 15-5746-6505 - amerke@argentina.com

"MINDSZENTYNUM" ARGENTÍNAI KATOLIKUS MAGYAROK SZÖVETSÉGE - ASOCIACIÓN DE LOS CATÓLICOS HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - Araóz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - mindszentynum@yahoo.com.ar

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES

ARGENTÍNAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HÚNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Capitán R. Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 - nvattay@arnet.com.ar

ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA - Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9º "E", (1035) Buenos Aires. Tel. 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pacífico Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com

MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HÚNGARA. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@ciudad.com.ar

MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - Sargento Cabral 851, 1º A (1059) Buenos Aires Tel. 4328-8209 / 15-4949-9640

SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@ciudad.com.ar

VITÉZI REND ARGENTÍNAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Capítulo Argentino. Tel/Fax (5411) 4715-2351 - nvattay@arnet.com.ar

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS

BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE - Rolando 250, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-461994

CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinolli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 / 0351-156-144-070 / filipaniclilii@gmail.com

CHACOI MAGYAR EGYESÜLETEK:
- **COLECTIVIDAD HÚNGARA DE CNEL. DU GRATY** - M. Moreno N° 12, (3541) Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649

- **SOCIEDAD HÚNGARA DE SOCORROS MÚTUOS** - Balcarce 79. Moreno N° 12, (3540) Villa Ángela, Prov. de Chaco. Tel. 03735-420-939

SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HÚNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - adorjan@ciudad.com.ar

Atención:

Rogamos a los responsables informarnos de errores o cambios. Gracias.

- A megjelent írások nem fejezik ki szükségszerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
- Kéziratokat, fényképeket nem őrünk meg és nem küldünk vissza. Javítás és rövidítés jogát fenntartjuk.
- Szabályosan gépelte, kijavított, és e-mailen beküldött írások a közlésnél előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.

A havi lapzárta után történt eseményekről szóló beszámoló és hírek csak egy hónap késéssel jelenhetnek meg. Számítunk Olvasóink szíves megértésére!